Noi cu cine votăm / Înainte ca SUA să ajungă pe Lună

ROMÂNIA

Newsweek

5-11.04.2019

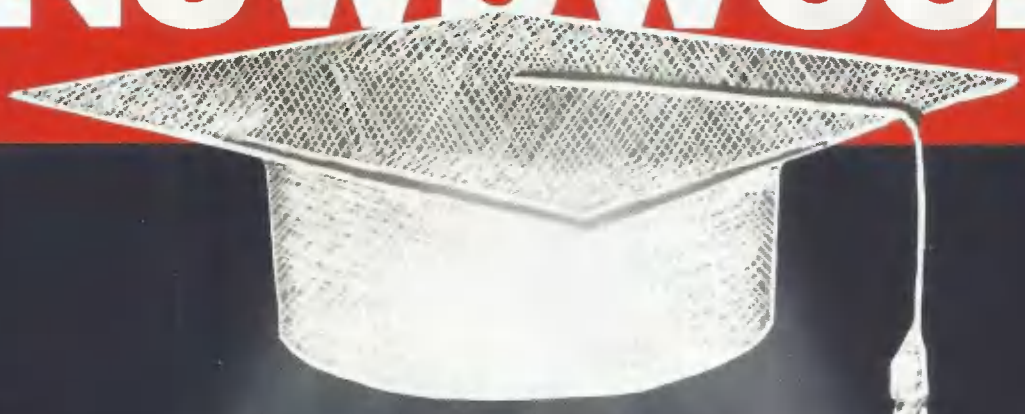

PARTIDUL STUDIILOR *la* DISTANȚĂ

Miniștrii și baronii PSD și-au luat diplomele la mare distanță de locurile de muncă

Anul 2 ■ Numărul 48 ■ Preț: 11,90 lei

19048

5 948494 000029

Hepatoprotect®

Singura gamă COMPLETĂ pentru
REGENERAREA şi PROTECŢIA ficatului

- ✓ Contribuie la **normalizarea metabolismului lipidic**
- ✓ Contribuie la **reducerea impactului negativ cauzat de consumul de alcool, tutun, alimentaţie nesănătoasă**
- ✓ Contribuie la **refacerea structurii membranei hepatocitare**

- ✓ Favorizează **eliminarea toxinelor**
- ✓ Ajută la **menţinerea funcţionalităţii normale a ficatului**
- ✓ Întreţine **procesele normale de detoxifiere**

Acestea sunt suplimente alimentare. Citiţi cu atenţie prospectele.

BIOFARM

Newsweek ROMANIA

5 -11.04.2019 _ ANUL 2 _ NR.48

SUMAR

Periscop

06 **26 mai**
Noi cu cine votăm
08 **Trădători de ambele sensuri**
Tabăra anti-Dragnea din PSD și-a primit tainul

Opinii

10 MIHAI DUȚĂ
Candidând pentru Europa cu ură
SILVIU SERGIU
Dragnea, un „Trump de Teleorman" în politica externă
11 CRISTIAN PREDA
Semnături

Dosar

12 **Educație**
Partidul Studiilor la Distanță
14 Viorica Dăncilă:
Un master în Capitală, între două slujbe la Videle
14 Carmen Dan: Fără frecvență la o școală neacreditată
15 Gabriel Leș:
Director, consilier și student-navetist
15 Florin Iordache:
Viceprimar, student, plagiator
16 Răzvan Cuc:
Director, doctorand și masterand
16 Ionel Arsene:
Șase ore pe navetă până la școală
17 Marius Budăi:
Student la distanță, angajat în Botoșani
17 Ioan Deneș:
Ministru la seral
18 Viorel Ilie:
Primar și dublu masterand în trei orașe diferite
18 Marian Oprișan:
Am terminat la distanță
19 Darius Vâlcov:
Director la Slatina, student în București
19 Orlando Teodorovici:
Programul de lucru și de școală, identice
20 Viorel Ștefan:
3 în unu
20 Natalia Intotero:
Studentă la București, consilieră PSD la Hunedoara

Periscop

22 **Prezent și viitor**
Protejarea mediului, prin inovare și eficientizare
24 De ce nu avem un Muzeu al Holocaustului
28 **Abuz**
Șeful Companiei de Drumuri i-a dat 21 de contracte consilierului

Internațional

30 **Punct și de la capăt**
Ce urmează după ce Trump a scăpat de dosarul „Rusia"
34 **Corespondență de la Washington**
O lovitură năprasnică pentru democrați
36 **Spațiu**
Înainte ca SUA să ajungă pe lună

Magazin

46 **Rugby**
Stejarul din Crângași
50 300 de copii la „Festivalul de mini-rugby Cristache Mitrea"
52 **Aston Martin**
În sufletul fabricii de bijuterii pe patru roți
56 **Carte**
Răscolind țărâna
60 **Călătorii**
4 idei, 6 zile de vacanță, o singură zi de concediu

Calendar

62 Partidul Comunist Român este interzis

» P.36

Newsweek ROMANIA

Află cum te poți abona » P.64-65

REDACȚIA

DIRECTOR _ Sabin Orcan

REDACTOR-ȘEF _ Răzvan Chiruță

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT _ Cătălin Prisacariu

Online manager _ Ștefan Onica
Senior editor _ Mircea Marian
Senior editor _ Silviu Sergiu
Senior editor _ Mihai Duță
Senior editor _ Petre Bădică
Senior editor _ Ramona Ursu
Editor _ Flavia Drăgan
Editor _ Răzvan Scăețeanu
Reporter special _ Petru Zoltan
Reporter _ Adelina Sahlean
Contributori _ Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Cristian Preda, Iulian Fota

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuț Aldea

TRADUCERE

Monica Ady

GRAFICĂ

Cătălin Zaharia

FOTO

NOVAM shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News International SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81
0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ Carmen Dincă

DIRECTOR PUBLICITATE _ Adrian Dinu
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ Andrei Sabin Orcan

TIPAR:
IPG Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

BAGHOUZ, SIRIA

Ultimul oraș ISIS

Un soldat kurd al Forțelor Democrate Siriene (SDF), sprijinite de armata americană, patrulează printre vehiculele distruse în asaltul asupra ultimului bastion al Statului Islamic, pe 24 martie, în orașul sirian Baghouz. SDF a declarat recent înfrângerea ISIS, după eliberarea ultimelor teritorii controlate de jihadiști. La apogeu, islamiștii au ocupat teritorii vaste din Siria și Irak, unde trăiau circa 12 milioane de oameni.

CHRIS MCGRATH/GETTY IMAGES

SRINAGAR, INDIA

Flori de... Kașmir

Primăvara a venit și în Kașmirul indian, după o iarnă destul de lungă și grea, cu temperaturi scăzute. Un semn sunt migdalii înfloriți la Badamwari, centrul vechi al orașului indian Srinagar. Instantaneul a fost surprins pe 25 martie.

WASEEM ANDRABI/HINDUSTAN TIMES VIA GETTY IMAGES

BUCUREȘTI, ROMANIA

Semnături

Dacian Cioloș, președintele PLUS, și Dan Barna, președintele USR, au depus dosarele cu 520.000 de semnături și listele cu candidați în alegerile europarlamentare ai Alianței 2020, formată din cele două partide. Evenimentul a avut loc pe 26 martie, la sediul Biroului Electoral Central.

INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

BALI, INDONEZIA

Cum să furi un... urangutan

Un cetățean rus a fost arestat pe Aeroportul Internațional „Ngurah Rai" în timp ce încerca să treacă de controlul de securitate cu un pui de urangutan în vârstă de doi ani, ascuns. Andrei Zestkov a sedat animalul, l-a închis într-un coș de fructe și a pretins că l-a cumpărat contra sumei de 3.000 de dolari.

JOHANES CHRISTO/NURPHOTO VIA GETTY IMAGES

26 MAI

Noi cu cine votăm

Alegerile europarlamentare din acest an au o semnificație aparte, pentru că de noua configurație a Parlamentului European depind viitorul UE și, implicit, al României pe continent.

LA SCRUTINUL CARE VA AVEA LOC PE 26 MAI, cele mai mari șanse să obțină mai multe locuri în Parlamentul European le au PSD și PNL,ar și formațiuni formate recent joacă în forță: Alianța USR-PLUS și ProRomânia. PMP își pune speranțele în fostul președinte Traian Băsescu.

De altfel, pe listele electorale pentru europarlamentare se află foști premieri, jurnaliști, sportivi și muzicieni.

PSD joacă pe mână cu Voiculescu

Lista PSD este deschisă de Rovana Plumb, preferata guvernanților pentru a petici ministere. În ultimii șapte ani, oriunde s-a eliberat un loc de ministru, Rovana Plumb a fost urgent nominalizată chiar dacă nu avea pregătirea educațională necesară. Cele mai multe reacții au venit însă după nominalizarea jurnalistei Carmen Avram, cunoscută pentru emisiunea „În premieră" de la Antena 3, și a preotului greco-catolic Chris Terheș, un vehement apărător al penalilor și un critic al lui Kovesi, susținut de PNȚCD.

DE

ADELINA SAHLEAN

Prezența pe liste a Mariei Grapini a stârnit controverse, pentru că aceasta a refuzat să explice când s-a înscris în PSD, ea fiind membră a Partidului Puterii Umaniste, formațiunea lui Dan Voiculescu.

1. **Rovana Plumb**;2. **Carmen Avram**; 3. **Claudiu**

CONTROVERSĂ
De ce nu avem un Muzeu al Holocaustului » P.24

Manda; 4. **Chris Terheş**; 5. **Dan Nica**; 6. **Maria Grapini**;7 **Dragoş Benea**; 8. **Victor Negrescu**; 9. **Tudor Ciuhodaru**; 10. **Andi Cristea**; 11. **Natalia Intotero**; 12. **Gabriela Zoană**; 13. **Bianca Gavriliţă**; 14. **Emilian Pavel**; 15. **Doina Pană**.

PNL l-a luat locomotivă pe Rareş Bogdan

Liberalii au anunţat că au strâns cele mai multe semnături pentru europarlamentare 1,4 milioane. Lista e deschisă de moderatorul de televiziune Rareş Bogdan, un critic activ al politicilor PSD. De asemenea PNL mizează pe imaginea de buni gospodari a primarilor Mircea Hava, de la Alba Iulia, şi Gheorghe Falcă, de la Arad, dar şi pe reputaţia şi pe activitatea lăudată a lui Siegfried Mureşan în mandatul anterior la Parlamentul European. 1. **Rareş Bogdan**; 2. **Mircea Hava**; 3. **Siegfried Mureşan**; 4. **Vasile Blaga**; 5. **Adina Vălean**; 6. **Daniel Buda**; 7. **Dan Motreanu**; 8. **Gheorghe Falcă**; 9. **Cristian Buşoi**; 10. **Marian Jean Marinescu**; 11. **Vlad Nistor**; 12. **Mihai Ţurcanu**; 13. **Violeta Alexandru**.

ALDE are pe liste un „soroşist"

Partenerul de guvernare al PSD a anunţat încă de la începutul anului că nu va merge pe listă comună cu PSD. Pentru europarlamentare, pe primul loc se află Norica Nicolai, deja membră a Parlamentului European, urmată de fostul ministru al Culturii Daniel Barbu, cel care şi-a pierdut funcţia după ce a declarat că ar trebui daţi mai puţini bani programelor pentru HIV/SIDA şi mai mulţi la Cultură.

Varujan Vosganian, cel care a reuşit în 2015 să scape de o urmărire penală cu ajutorul colegilor săi parlamentari, care au respins cererea DIICOT la rugămintea sa, este pe locul cinci. 1. **Norica Nicolai**; 2. **Daniel Barbu**; 3. **Renate Weber**; 4. **Ovidiu Silaghi**;5. **Varujan Vosganian**; 6. **Andrei Gerea**; 7. **Radu Silaghi**; 8. **Eusebiu Pistru**; 9. **Horia Victor Toma**; 10. **Tudor Ionescu**.

Oameni noi de la USR-PLUS

Dacian Cioloş şi Dan Barna susţin că au „cea mai bună listă pe care România a propus-o vreodată pentru Parlamentul European, de când este în UE", mizând pe faptul că majoritatea candidaţilor săi nu au mai fost politicieni.

Lista este deschisă, totuşi, de fostul premier Dacian Cioloş şi continuă cu trei foşti miniştri ai cabinetului său: Cristian Ghinea, Dragoş Pîslaru şi Dragoş Tudorache. Pe listă se remarcă Nicolae Ştefănuţă, primul român desemnat de UE să conducă relaţia dintre Congresul SUA şi Parlamentul European: 1. **Dacian Cioloş**; 2. **Cristian Ghinea**; 3. **Dragoş Pîslaru**; 4. **Clotilde Armand**; 5. **Dragoş Tudorache**; 6. **Nicolae Ştefănuţă**; 7. **Vlad Botoş**; 8. **Ramona Strugariu**; 9. **Vlad Gheorghe**; 10. **Alin Mituţă**; 11. **Anamaria Naomi Reniuţ**; 12. **Valeriu Nicolae**; 13. **Oana Ţoiu**; 14. **Radu Ghelmez** ; 15.**Liviu Iolu** .

ProRomânia, cu dizidenţi din PSD

Partidul condus Victor Ponta, care deschide şi lista pentru europarlamentare, este format mai ales din politicieni nemulţumiţi de Liviu Dragnea şi care au părăsit Partidul Social Democrat. Pe locul al doilea se află comisarul european Corina Creţu, iar pe trei un alt fost premier al României, Mihai Tudose.

Ponta nu l-a uitat nici pe Mihai Sturzu, fost membru al celebrei trupe Hi-Q, acum pilot de avioane de pasageri pentru compania WizzAir, fost deputat şi fost preşedinte al Tineretului Social Democrat: 1. **Victor Ponta**; 2. **Corina Creţu**; 3. **Mihai Tudose**; 4. **Iurie Leancă**; 5. **Geanina Puşcaşu**; 6. **Gabriela Podaşcă**; 7. **Cristi Cosmin**; 8. **Ioana Petrescu**; 9. **Mihai Sturzu**; 10. **Ionela Danciu**.

Traian Băsescu, în fruntea listei la PMP

Partidului Mişcarea Populară mizează pe notorietatea preşedintelui de onoare al formaţiunii, Traian Băsescu. Acesta a fost considerat în 2014, potrivit unui sondaj INSCOP, cel mai bun preşedinte post-revoluţionar, cu 30% din opţiuni, urmat de Ion Iliescu cu 23,8% şi Emil Constantinescu (19,6%): 1. **Traian Băsescu**; 2. **Eugen Tomac**; 3. **Ioana Constantin**; 4. **Marius Paşcan**; 5. **Simona Vlădica**; 6. **Robert Turcescu**; 7. **Teodora Desagă**; 8. **Petru Movilă**; 9. **Cătălina Bozianu**; 10. **Cătălin Bulf**.

UNPR, partidul generalilor controversaţi

Lista Uniunii Naţionale pentru Progresul României este deschisă de fostul tenismen Ilie Năstase, urmat de un alt general, Anghel „Puiu" Iordănescu, fost selecţioner al echipei naţionale de fotbal a României: 1.**Ilie Năstase**; 2. **Anghel Iordănescu**; 4. **Luminiţa Adam**; 5. **Claudiu Ciprian Tănăsescu**.

TRĂDĂTORI DE AMBELE SENSURI

Tabăra anti-Dragnea din PSD și-a primit tainul

O mare parte din rebelii care, în toamna lui 2018, cereau demisia liderului social democrat au fost recuperați de acesta, contra unor beneficii.

MIȘCAREA ANTI-DRAGNEA DIN interiorul PSD a dispărut în acest moment. Cei mai duri critici au plecat la Pro România, formațiunea lui Victor Ponta, dar mulți au acceptat cadourile distribuite de șeful lor și au abandonat discursul critic la adresa acestuia.

Chiar și Codrin Ștefănescu a intrat, acum circa 16 luni, într-un conflict deschis cu Dragnea, dar, după o perioadă de penitență, a fost readus în conducerea PSD, ba chiar a fost promovat secretar general al formațiunii.

Practic, în acest moment, în interiorul principalei formațiuni de guvernământ nu mai există nicio mișcare disidentă.

Gruparea Firea, în silentio stampa

În august 2018, primarul Capitalei, Gabriela Firea, era în fruntea listei de pesediști care semnaseră un apel la demiterea lui Dragnea. Sub influența ei, mai mulți parlamentari au părăsit grupurile PSD din Legislativ.

În replică, consilierii partidului din Consiliul General al Municipiului București au votat împotriva unor măsuri propuse de propriul primar. Acum, Firea pare să fie într-un proces de pacificare a relației cu liderul formațiunii de guvernământ.

Din partea lui Liviu Dragnea a sosit un mesaj ferm de pace, la 16 martie: „Cred că această relație este în refacere (...) Cred că o întâlnire și o discuție într-o perioadă următoare nu poate decât să fie utilă".

Câteva zile mai târziu, într-un gest neobișnuit, aproape că și-a cerut scuze de la primarul Capitalei: „Poate și eu am greșit în relația cu Gabi Firea, poate oi fi greșit. Poate și ea a greșit".

Firea nu a răspuns avansurilor publice, dar atacurile sale împotriva președintelui PSD s-au oprit. Și apropiații ei, în primul rând primarul sectorului 3 Robert Negoiță, au stopat reproșurile împotriva guvernului Dăncilă, pe care-l acuzau că a lăsat marile Primării fără fonduri.

Lotul recompensat cu ministere

Ecaterina Andronescu, care, în 2018, părea gata să se transfere la Pro România și să candideze la președinție cu sprijinul formațiunii conduse de Victor Ponta, s-a liniștit imediat ce Dragnea i-a oferit ce-și dorea: postul de ministru al Educației.

„Pentru binele României și pentru binele PSD-ului, președintele partidului trebuie să facă un pas în spate, să dea dovadă de responsabilitate și maturitate și să facă un act de mare curaj și demnitate politică și să se retragă din fruntea partidului. Motivele sunt suficiente, le știm cu toții și nu le voi expune acum", afirma Andronescu într-o scrisoare deschisă, publicată în august 2018.

În septembrie același an, Andronescu se plângea, la un post de televiziune, că Dragnea a vrut să o cumpere cu postul de ministru al Educației. În noiembrie 2018, s-a lăsat cumpărată.

Un alt autor al unei scrisori deschise, Niculae Bădălău, a fost amuțit cu postul de ministru al Economiei. În ianuarie 2018, scria: „Toate aceste erori slăbesc încrederea cetățenilor în partidul nostru, iar cauza principală este tocmai șubrezirea democrației interne. Credibilitatea și eficiența guvernării le putem câștiga doar prin renașterea democrației interne, prin dialog onest, transparență și responsabilitate"!

În septembrie 2018, Bădălău dădea primele semne că schimbă direcția: „Eu nu am votat împotriva domnului Dragnea, nu am votat cu grupul pentru că nu era ceea ce gândisem".

În noiembrie 2018, a depus jurământul de ministru al Economiei, iar acum se afișează, zâmbind, alături de Dragnea, la ședințele conducerii partidului.

Fifor, mutat disciplinar

Fostul ministru al Apărării, Mihai Fifor, a semnat în secret scrisoarea anti-Dragnea din august 2018, dar a refuzat să recunoască acest fapt. În declarațiile publice, a adoptat o atitudine ambiguă.

DE

MIRCEA MARIAN

mircea.marian@newsweek.ro

AU TRĂDAT ȘI S-AU SPERIAT
Mihai Fifor (sus) a negat că a semnat o scrisoare împotriva lui Dragnea. Liderul PSD speră să se împace cu Firea (dreapta). Ecaterina Andronescu s-a lăsat cumpărată cu funcția de ministru al Educației.

La cel mai important Comitet Executiv al PSD, din septembrie 2018, la care s-a pus în discuție soarta președintelui partidului, Mihai Fifor a reușit să evite o atitudine tranșantă, fiind plecat în Statele Unite.

Acest joc nu l-a salvat de remaniere, pierzând poziția de ministru al Apărării. În schimb, a primit postul de președinte al Consiliului Național al PSD și a devenit, din acel moment, unul din purtătorii de cuvânt cei mai agresivi ai PSD.

Păcăliți și abandonați

Un grup mic de pucișți din toamna lui 2018 a fost momit cu diverse promisiuni pe care Dragnea nu le-a mai onorat. Carmen Mihălcescu și-a temperat atacurile la Dragnea și, acum câteva săptămâni, părea că va prinde un loc eligibil pe lista de candidați la europarlamentare.

Soțul ei, Horia Mihălcescu, este consultantul prin firma căruia PSD a plătit, din subvenția de la buget, mai mulți ziariști, printre care și Doru Bușcu.

Candidatura lui Mihălcescu la Parlamentul European a fost susținută de organizația PSD din București, dar, la final, ea nu a mai prins un loc eligibil. Și-a păstrat însă, în sesiunea februarie-iunie 2019, postul de vicepreședinte al Camerei Deputaților.

Un alt disident, Marcel Ciolacu, a primit funcția de chestor al Camerei Deputaților, deși acesta a fost un susținător deschis al fostului premier Mihai Tudose și, în toamna lui 2018, presa a scris că a avut o altercație fizică cu Dragnea, care l-ar fi lipit de un perete.

În februarie 2019, lui Felix Stroe, șeful organizației PSD Constanța, fost ministru al Transporturilor și fost pucist, i s-a fluturat perspectiva de a reveni în Guvern. Nu a primit nimic, Transporturile fiind preluate de Răzvan Cuc, sub controlul lui Ionel Arsene, în prezent baronul favorit al lui Dragnea, alături de care liderul PSD a fost în vacanță.

MIHAI DUȚĂ

Candidând pentru Europa cu ură

Când tot bați câmpii că Înalta Poartă îți face și-ți drege, când te tot bați în piept cu dreptul strămoșesc la furtul din banii altora, de ce-ai mai vrea un loc în Parlamentul European?

Poate doar ca să recompensezi niște persoane servile, dar din banii ălora pe care-i înjură. În forma actuală, PSD nu promovează nicio valoare europeană, ba dimpotrivă.

De fapt, PSD nu sprijină nici măcar valorile românești. E de ajuns să faci o incursiune online în colhozul susținătorilor acestui partid ca să vezi ce-au semănat Dragnea și-ai lui. O să citești că toți românii plecați în străinătate sunt niște căpșunari nenorociți care n-au voie să-și dea cu părerea pentru că n-au mâncat salam cu soia. O să afli că intelectualii sunt niște nenorociți, că Viorica e o doamnă patrioată și Grapini e românca adevarată, deși batjocorește limba română de două-trei ori în fiecare frază. O să mai afli că tu, care muncești 10-12 ore pe zi și-ți plătești impozitele, dar te-ai săturat să-ți fure niște haimanale viața, da, tu, ești un nenorocit vândut intereselor străine. Mai toți scriu „mi-au" ca pisica. Dacă ar fi trăit Ceaușescu, astăzi aveam combinate, servicii, apartamente, alimentara și aprozar. Nu mai aveam nevoie de nicio Europă. Ne salva Daea cu oaia. Oricum ne salvează el cu aprozarul.

Așadar, cam asta fiind masa pe care-o reprezintă PSD, dar și ALDE în momentul de față, logic ar fi ca acești oameni să nu se prezinte la alegerile europarlamentare. Când nu vrei în Europa, nici n-ai avea de ce să trimiți pe cineva acolo. Să stea aici, cu noi, să-nghită salamul nostru strămoșesc cu soia.

Eu n-am auzit vreun candidat al PSD sau ALDE să vorbească despre vreun proiect european, despre vreo inițiativă care le-ar justifica prezența acolo. Măcar așa, agramat, cum vorbesc ei, să fi zis ceva. Să fi mințit măcar.

De unde? Poate singurul lucru legat de Uniunea Europeană este înverșunarea prostească de a nu lăsa un cetățean român să ajungă șeful primului Parchet European. Patriotism curat!

Trec peste Varujenii și Nicolaii de la ALDE, dar ajung, tot pe lista lor, la celebrul Tudi Ionescu, cel cunoscut pentru episodul de video-chat cu Oana Zăvoranu. Și nici nu vreau să mă întreb ce-o vrea el să facă în Parlamentul European.

Unii mă vor întreba: „Dar pe ceilalți, de la celelalte partide, nu i-ai văzut?". Desigur că i-am văzut, sunt doar vreo doi-trei care au înțeles unde ar putea ajunge și au proiecte europene. Restul se adresează românilor de parcă ar participa la alegerile de președinte de scară, nici măcar de bloc. Numai că, spre deosebire de cârpele lui Dragnea, nu au un mesaj anti-european. Adică nu susțin scoaterea României din UE și nici încălcarea tuturor angajamentelor, stând, paradoxal, cu mâna întinsă după un salariu și-o pensie de la Parlamentul European.

MIHAI DUȚĂ
este senior editor al *Newsweek România*

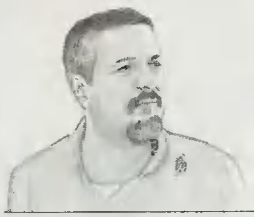

SILVIU SERGIU

Dragnea, un „Trump de Teleorman" în politica externă

Nu cred că prostia ieșită din gura Vioricăi Dăncilă pe malul Potomacului în legătură cu mutarea ambasadei României de la Tel Aviv la Ierusalim a fost întâmplătoare.

Nu că premierul României nu este capabil să debiteze stupizenii involuntare. Este. Declarația referitoare la ambasadă face parte, cel mai probabil, dintr-un plan „clocit" de Liviu Dragnea, păpușarul premierilor PSD din ultimii ani. Un plan șubred, menit a mai trage o scatoalcă Europei care vrea Justiție în România, insistență care-l poate arunca în pușcărie pe Dragnea.

Câteva puneri în context: era evident că o asemenea declarație va irita țările musulmane. Dar și pe cele europene. De ce sunt țările dezvoltate din UE împotriva amorsării gratuite a tensiunilor israeliano-arabe? Pentru că, pe teritoriul lor, trăiesc mari comunități musulmane, sensibile la un astfel de subiect. Ideea declarării Ierusalimului - unde se află Sfânta Moschee al-Aqsa, a treia ca importanță în Islam, după cele de la Mecca și Medina - este pur și simplu de nei-

maginat pentru musulmanii religioși, fie ei moderați sau radicali. Franța, Germania sau Țările de Jos nu au niciun interes ca sentimentele religioase ale musulmanilor să fie tulburate, cu atât mai mult cu cât alegerile europarlamentare se apropie, iar un atentat islamist le-ar sufla în pânze partidelor anti-imigraționiste, antieuropene, suveraniste.

De altfel, când Donald Trump anunță că se pregătește să recunoască Înălțimile Golan drept teritoriu al Israelului, președintele SUA nu face altceva decât să agite apele în Europa, doar- doar UE va ieși slăbită din alegerile europene.

Liviu Dragnea, „ospătarul" de la inaugurarea mandatului lui Donald Trump, a prins curaj văzând jocul geopolitic cinic al președintelui SUA - pentru care nu este neapărat de condamnat -, mai ales văzând că procurorii americani nu îl vor pune sub acuzare pentru că a complotat alături de Rusia. Ce și-o fi zis Livache cu mintea lui de geostrateg de Teleorman: „Asta e calea. Mă dau cu evreii și scap de dosare! O pun pe Viorica să le cânte în strună...". Nu e prima dată când își face astfel de calcule rudimentare. Pentru că America nu e Teleorman, iar Washingtonul nu e Videle, „mega-mutarea" lui Dragnea nu a făcut decât să o umple de ridicol pe Dăncilă (oare cât mai suportă femeia asta!!!) și să strice ani buni de muncă a diplomației românești, care au transformat România într-un „honest broker" când vine vorba de Orientul Mijlociu.

Perspectiva pușcăriei nu s-a risipit...

SILVIU SERGIU
este senior editor al *Newsweek România*

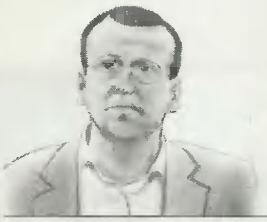

CUVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

CRISTIAN PREDA

Semnături

E prima dată când vorbesc, în colțul meu de pagină, despre un cuvânt la plural. Punctul de pornire vă e cunoscut: ca să poată intra în cursa electorală din 26 mai, partidele sunt obligate să depună semnături. 200 de mii de căciulă.

Zilele trecute s-au prezentat cu ele la BEC. PNL zice că a strâns 1.400.000. Nimeni n-a observat că exact atâtea voturi au adunat peneliștii la ultimele alegeri. PSD s-a lăudat cu 1,3 milioane, Alianța 2020 cu peste 500 de mii. Alte cinci partide au reușit să colecteze numărul minim.

În alte țări din UE, regulile sunt foarte diferite. Să spunem că există unele unde nu se solicită vreo semnătură ca să te înscrii în cursă. În altele, numărul e mic: olandezii vor doar 30 de semnături. Slovenii cer o mie, dar oferă și alternativa unei susțineri venite de la 4 deputați. În Suedia, dacă o formațiune are un ales european, atunci n-are nevoie de vreo semnătură, iar în caz contrar e musai să adune 1.500 de suporteri. Belgienii au reguli pentru fiecare comunitate lingvistică: candidații din colegiul valon sau din cel flamand au nevoie de câte cinci mii de semnături, în vreme ce un candidat germanofon de 200, fiindcă talia comunității sale e mult mai mică. Austriecii oferă trei variante: ca să fii recunoscut drept candidat fie te sprijină un deputat din PE, fie trei din Camera de la Viena, fie 2.600 de cetățeni. La nemți se cer semnături doar celor care n-au mai avut vreodată reprezentanți la Strasbourg, în Bundestag sau în parlamentele din landuri.

Ungurii, italienii și polonezii sunt mai aproape de logica de la noi, dar nu ne depășesc în exigențe: primii vor minimum 20 de mii de semnături, la Roma se cer 30 de mii, iar la Varșovia câte 10 mii la nivel de regiune. La noi și unui independent i se cer de 10 ori mai multe. În treacăt fie zis, suntem una dintre cele 11 țări care admit candidaturi în afara listelor de partid.

De unde vine rigiditatea asumată în România? Ideea a apărut prima dată în anii nouăzeci, când aveam peste 300 de partide. Mulți au zis că alegătorul ar fi foarte derutat dacă s-ar trezi în mână cu un buletin pe care figurează atâtea candidaturi. S-au inventat, de aceea, trei obstacole pentru formațiunile politice.

Primul privea numărul de fondatori: de la 250, cât se stabilise în decembrie 1989, s-a urcat la 10 mii, apoi la 25 de mii. A doua piedică a fost sistemul cu sute de mii de semnături, de care e nevoie la fiecare scrutin.

În fine, pragul electoral: mai întâi el a fost stabilit la trei procente, apoi a fost urcat la cinci, cu adaos pentru alianțe.

Unul dintre obstacole a fost doborât: în 2015, numărul fondatorilor a scăzut de la 25 de mii la trei. Celelalte două bariere au fost păstrate.

Nu știu cât vor mai rezista...

CRISTIAN PREDA
este europarlamentar și profesor de științe politice la Universitatea București

ABUZ
Șeful Companiei de Drumuri i-a dat 21 de contracte consilierului » P.28

EDUCAȚIE

Partidul Studiilor la Distanță

Miniștrii și baronii PSD și-au luat diplomele de studii la mare distanță de locurile de muncă.

ZECE MINIȘTRI, JUMĂTATE DIN ACTUALUL Executiv, și-au făcut studiile în timp ce aveau slujbe cu normă întreagă și program strict. Majoritatea au urmat cursurile unor facultăți care se aflau în alte localități decât cele în care își desfășurau activitatea politică. Jumătate din membrii cabinetului condus de Viorica Dăncilă vor să ne convingă că au reușit să străbată sute de kilometri, făcând naveta între locul de muncă (adesea la stat) și facultățile pe care la urmau.

V-o închipuți pe Viorica Dăncilă în timpul zilei consilier PSD la Videle, fugind de la partid pentru a fi prezentă la cursurile de master de la SNSPA din București? Pe ministru pentru Disapora, Natalia Intotero, profesor și consilier PSD la Brad, străbătând 600 de kilometri pentru a ajunge la facultate în Capitală? Dar pe fostul ministru al Justiției, Florin Iordache, făcând naveta între Senat și Chișinău unde era doctorand sau în Craiova unde urma Dreptul?

Vi-l puteți imagina pe baronul de Neamț, Ionel Arsene, lăsându-și baltă afacerile, repezindu-se spre București, drum de șase ore, pentru a deveni inginer agronom?

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

Nicio logică din lume nu poate explica modul în care miniștrii și baronii PSD au obținut diplome la sute de kilometri distanță de locul în care erau politicieni, directori prin ministere sau conduceau afaceri. Decât cu complicitatea universităților care au închis ochii la nivelul de pregătire al politicienilor și la prezența acestora la cursuri. Dacă, într-o singură zi, toți miniștrii PSD și-ar fi lăsat baltă slujbele cu normă întreagă pentru a ajunge la cursuri, ar fi avut de străbătut 3.000 de kilometri. De trei ori distanța de la București la Arad. Despre Marius Budăi, Răzvan Cuc, Ioan Deneș sau despre Marian Oprișan am aflat că au urmat facultatea la seral sau „la distanță".

Toată această impostură academică se reflectă în modul execrabil în care e administrată țara. Și o ultimă mențiune. *Newsweek România* a trimis întrebări legate de studiile miniștrilor (persoane publice, ale căror decizii influențează viața oamenilor) unui număr de 15 universități. Doar cinci ne-au oferit informații extrem de lacunare. Restul au invocat protecția datelor.

VIORICA DĂNCILĂ: Un master în Capitală, între două slujbe la Videle

După modul în care se exprimă și dificultățile pe care le are în pronunțarea cuvintelor lungi, e greu de crezut că premierul are studii serioase.

Premierul Dăncilă este la bază inginer, specialist în exploatarea zăcămintelor de hidrocarburi. Surse academice ne-au explicat că, deși Institutul de Petrol și Gaze din Ploiești este o instituție respectabilă, specializarea premierului nu era căutată de studenți, care o puneau în coada listei cu opțiuni. Motivu: era foarte multă muncă de teren, în condiții mai puțin prielnice. Ceea ce ar fi trebuit să valideze cariera politică a premierului este masterul făcut la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Facultatea de Administrație Publică București, unde s-ar fi specializat în „Spațiul public european".

Modul în care premierul a aprofundat disciplinele acestui master și chiar participarea la cursuri ridică semne de întrebare. Premierul a urmat acest curs între 2004 și 2006 la București. În această perioadă, avea două slujbe cu normă întreagă la peste 100 de kilometri de Capitală. Era concomitent consilier local PSD Videle și angajat al OMV Petrom Videle. Dăncilă era prinsă și la partid, unde deținea funcția de președinte al PSD, Videle. Din investigațiile *Newsweek România* reiese că masterul urmat de Dăncilă s-a ținut doar „la zi". Reprezentanții Facultății de Administrație Publică a SNSPA ne-au comunicat telefonic că modulul de master „Spațiul Public European" nu are locuri decât „cu frecvență". Aspect menționat și în „planul de învățământ" al masterului. Orice persoană înscrisă la masterul „Spațiu public european" trebuie să urmeze, săptămânal, 6 ore de curs și 5 ore de seminar.

Premierul nu a dorit să explice cum a ajuns la cursurile din București, între două slujbe cu normă întregă la Videle. Nici SNSPA nu a venit cu un punct de vedere oficial.

Universitățile au făcut scut în jurul politicenilo

CARMEN DAN: Fără frecvență la o școală neacreditată

Între momentul terminării liceului și cel al finalizării facultății au trecut 11 ani.

La fel ca premierul, și Carmen Dan și-a făcut studiile la București, în timp ce muncea cu normă întreagă la Videle. Într-un răspuns pentru *Newsweek România*, Universitatea Ecologică arată că ministrul de Interne a fost școlarizată în perioada 1994 – 1999 și că a urmat cursurile la „fără frecvență". Nici nu avea cum altfel, dat fiind că în perioada respectivă doamna Dan era secretar la o școală și apoi angajata unei bănci din Videle. Setea de carte a ministrului Dan a fost de nestăvilit. Ea s-a înscris la Universitatea Ecologică înainte cu un an ca instituția să primească acreditarea provizorie de funcționare. Programul de studii urmat de ministrul Dan s-a desființat între timp și pentru că, la un moment dat, fusese evaluat cu un grad scăzut de încredere.

Între 2003 și 2004, Carmen Dan a urmat un master la Academia de Studii Economice, deși lucra cu normă întreagă consilier juridic la Consiliul Județean Teleorman. Nici ASE, nici Carmen Dan nu au dorit să ofere alte detalii.

GABRIEL LEȘ:
Director, consilier și student-navetist

Ministrul Apărării are probleme la dosar.

Gabriel Leș nu a avut nicio treabă cu armata. Este economist specializat în marketing la Universitatea de Vest Timișoara. A trecut pe la câteva cursuri cu frecvență redusă unde s-a specializat în achiziții publice, în vederea ocupării unei poziții de înalt funcționar. În 2016 a trecut pe la „Colegiul Național de Apărare", o școală cu circuit închis, unde, de obicei, te trimite partidul pentru a fi validat în vederea ocupării unor poziții politice viitoare.

Leș a urmat un master între 2003 și 2004 în „Managementul financiar-contabil și juridic al firmei" la Universitatea de Vest Vasile Goldiș din Arad. În aceeași perioadă, Leș lucra cu normă întreagă ca director economic la SC Tipo Leș SRL Satu-Mare (tipografie). Între Satu Mare și Arad sunt 50 de kilometri pe care Leș îi făcea într-o oră. Pe lângă naveta școală – firmă, mai participa și la ședințele Consiliului Local Satu Mare, fiind și consilier.

Școala a început-o în anul în care s-a înscris în PSD. Ministrul Leș nu a dorit să ne explice, cum s-a împărțit între afaceri, politică și școală. De la Universitatea Vasile Goldiș am aflat că ministrul a fost două semestre la master, a obținut 10 la disertație și nota maximă. Cât de des a trecut prin Arad, e „top secret".

„protejând" informațiile despre studiile acestora

FLORIN IORDACHE:
Viceprimar, student, plagiator

Deputatul PSD a început să studieze Dreptul la Craiova în timp ce era numărul doi în Primăria Caracal.

În anul 3 de studii, a ajuns la București ca deputat. Între București și locul unde era student sunt 230 de kilometri, care se fac în minim 3 ore. Universitatea din Craiova refuză să explice cum s-a împărțit Iordache între cele două orașe, precizându-ne că: „persoana vizată nu și-a manifestat public dorința de a i se dezvălui datele personale... menționăm că doar persoana vizată, deputatul Florin Iordache, ne poate solicita în scris portabilitatea către un alt operator".

Cum Iordache conduce ședințele Camerei Deputaților, am cerut explicații de la acest for. Camera ne-a precizat că „pe acest subiect nu există date suplimentare". În 2006, în timp ce era deputat, Iordache s-a înscris la Universitatea Titulescu, de data aceasta din București. În paralel, Iordache făcea un doctorat la Chișinău, pe care l-am dovedit ca fiind un plagiat ordinar. Universitatea Titulescu a decis că studiile lui Iordache - care, prin elaborarea legilor justiției, decide cine merge și cine iese din închisoare - nu sunt informații de interes public.

Pentru studii la distanță, liderii PSD și-au ales un

RĂZVAN CUC: Director, doctorand și masterand

Ministrul „zero kilometri" de autostradă a lucrat aproape numai la stat, dar a studiat doar „la privat".

La numai 35 de ani, Răzvan Cuc se află la al doilea mandat în fruntea Ministerului Transporturilor. Asta, în pofida faptului că, în 2017, anul primului său mandat, nu s-a deschis niciun kilometru de autostradă. Între 2009 și 2012, Cuc a urmat Facultatea de Drept a facultății private Hyperion. În această perioadă, a lucrat ca expert în cadrul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii. Din 2010, și-a continuat studiile de la Giurgiu, unde a ajuns administrator al firmei SC Pan D'Or Aliment. Cum între cele două orașe sunt 90 de minute cu mașina, am vrut să verificăm temeinicia studiilor făcute de Cuc la universitatea clasată în cea mai slabă categorie a instituțiilor de învățământ superior. „Urmare a solicitării dumneavoastră, vă comunicăm faptul că în evidențele universității noastre am identificat un absolvent cu numele Cuc. I. Alexandru Răzvan, care a urmat cursurile Facultății de Drept în perioada 2009 – 2012, forma de învățământ la distanță, cursuri pe care le-a absolvit cu diploma de licență în sesiunea iunie 2012. Apreciem că datele privind situația școlară a absolvenților noștri intră sub incidența reglementărilor privind datele cu caracter personal", ne-a explicat rectorul Sever Irin Spânulescu. În 2008, în timp ce lucra la Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii și se pregătea de un master la Hyperion, Cuc s-a înscris la doctorat. Avea să fie exmatriculat câțiva ani mai târziu, pentru că nu a mai dat pe la școală. Se luase cu politica și afacerile și a abandonat doctoratul, după cum mi-a explicat chiar ministrul.

IONEL ARSENE: Șase ore pe navetă până la școală

Răzvan Cuc nu ar fi ajuns ministru fără sprijinul președintelui Consiliului Județean Neamț, Ionel Arsene.

Baronul de Neamț și-a dorit cu ardoare un om fidel la Transporturi. L-a găsit pe potențialul ministru tocmai în filiala Giurgiu, unde era înregimentat Răzvan Cuc. Doar că filiala Giurgiu, prin vocea lui Niculae Bădălău, a refuzat nominalizarea. Așa că olteanul Cuc s-a transferat în filiala Neamț, de unde a fost propus ministru. Amândoi au făcut școala la distanță. În 2007, Ionel Arsene a terminat Universitatea de Științe Agronomice București - Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală. În timp ce își rupea coatele învățând agricultura la București, Arsene făcea afaceri la Târgu Neamț, unde și locuia. Între cele două localități sunt 400 de kilometri, care se parcurg în 6 ore. Universitatea, condusă de rectorul Sorin Câmpeanu, a scos la înaintare Regulamentul UE privind datele cu caracter personal și nu a dorit să ne spună cât de conștiincios era studentul Arsene Ionel.

rsități private, SNSPA sau Academia de Studii Economice

MARIUS BUDĂI: Student la distanță, angajat în Botoșani

Ministrul Muncii și-a făcut studiile la „fabrica de diplome" Spiru Haret.

Între 2004 și 2008, Marius Budăi a fost student în economie la Facultatea de Management Financiar Contabil a Facultății Spiru Haret. Imediat după absolvire, s-a înscris la masterul de management financiar de la aceeași universitate din București. În toți cei șase ani (2004 - 2010) în care spune că a studiat în Capitală, Budăi a avut slujbe în alte orașe din țară. CV-ul oficial al lui Budăi nu respectă ordinea cronologică. Între 2004 și 2008 a fost reprezentantul zonal al unei firme de curierat din Galați. Între 2004 și 2006, apoi în 2008 a fost șef de cabinet parlamentar. Între 2007 și 2009 a fost administrator la o firmă din Botoșani. Iar, în tot acest timp, 1995-2008, a fost referent la Direcția de Asistență Socială Protecția Copilului Botoșani.

Ministru ne-a spus că a făcut facultatea la „distanță" și a muncit numai în Botoșani.

IOAN DENEȘ: Ministru la seral

Unul dintre cele mai slabe CV-uri din guvern este cel al ministrului Apelor și Pădurilor.

Ioan Deneș nu are niciun fel de tangență cu domeniul pe care îl administrează. Timp de cinci ani, înainte de Revoluție, a fost electrician la Căile Ferate Române, apoi profesor la un centru de plasament și director comercial la o firmă din comuna Beclean. Din 2012 este senator din partea PSD. Deneș a făcut o școală care nu mai există. Între 1988 și 1992 a urmat Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Tehnologia Construcțiilor de Mașini, de unde a ieșit subinginer mecanic. A fost ziua electrician la CFR, iar seara mergea la cursuri la universitate. Mirela Boțan, purtătorul de cuvânt al universității, ne-a confirmat acest aspect: „Domnul Ioan Deneș a absolvit cursurile Universității Tehnice din Cluj-Napoca, specializarea Tehnologia Construcțiilor de Mașini, învățământ seral, promoția 1992. Diploma de subinginer a obținut-o în urma susținerii examenului de absolvire. Celelalte informații (note, prezențe etc. - n.red.) solicitate de dumneavoastră au caracter strict personal, prin urmare nu se pot furniza".

Ministerul Apelor și Pădurilor se face că nu pricepe de ce sunt de importanță publică informațiile privind modul în care un ministru, ale cărui decizii influențează direct viața unor oameni, a trecut prin școală. „Instituția noastră nu este depozitarul documentelor și informațiilor pe care le solicitați (tipul de cursuri, notele, mediile anuale).

Pentru a obține acest tip de informații vă rugăm să vă adresați instituției/instituțiilor care au eliberat documentele solicitate", spune Ministerul.

VIOREL ILIE: Primar și dublu masterand în trei orașe diferite

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul și-a făcut două masterate în timp ce era primar.

Viorel Ilie a făcut Facultatea de Electrotehnică înainte de 1989. Două decenii nu a mai trecut pe la școală. În 2008, ajunge primar al orașului Moinești și i se deschide pofta de învățat. Între 2008 și 2010 urmează un master în „Gestionarea Resurselor în Administrația Publică" la Universitatea „George Bacovia", din Bacău. Rectorul universității ne-a confirmat prezența ministrului la cursuri și a precizat că Ilie „a susținut și promovat examenul de disertație în sesiunea iunie 2010". Întrebat cum avea un primar timp de școală, rectorul Neculai Lupu ne-a precizat: „distanța Bacău - Moinești este de 48 km și se parcurge în 50 de minute.

Având în vederea că majoritatea studenților masteranzi sunt salariați, programul didactic este ordonat în partea a II-a a săptămânii între orele 16-20".

Între 2009 și 2011, Viorel Ilie urmează cursurile masterului de „Comunicare, creativitate și competențe psihosociale" la Universitatea Petre Andrei din Iași. Viorel Ilie face naveta trei ore pentru a acoperi cei 160 de kilometri dintre Iași și Moinești.

„A trecut examenul de disertație în sesiunea din iulie 2011. Cu privire la cursurile urmate, vă informăm faptul că orele de curs au avut loc în week-end, motiv pentru care au existat condițiile ca un masterand care nu locuiește în Iași să frecventeze cursurile. Referitor la notele, mediile și nota cu care domnul Ilie a absolvit masterul mai sus menționat, vă informăm că nu vi le putem pune la dispoziție întrucât am încălca prevederile Legii GDPR", arată rectorul Sorin Bocancea.

Sute de kilometri sunt între locul de muncă al p

MARIAN OPRIȘAN: Am terminat la distanță

Baronul de Vrancea a început studii superioare la 34 de ani.

Potrivit CV-ului postat pe siteul instituției pe care o conduce, între 1999 și 2003 a urmat Facultatea de Științe Politice, SNSPA București. Cum a reușit președintele Consiliului Județean Vrancea, cu domiciliu în Focșani, să ajungă la Cursurile de la SNSPA București, dat fiind că între cele două orașe sunt 188 de kilometri? A explicat chiar Marian Oprișan pentru *Newsweek România*: „Eu am dat doar examenul de licență la SNSPA. Am urmat urmat cursurile Facultății de Științe Politice și Administrative Petre Andrei – Iași". Între Focșani și Iași e o distanță și mai mare: 250 de kilometri, care se parcurg în trei ore. Marian Oprișan a precizat că „nu există nicio lege care să îmi interzică să dețin o funcție de conducere dacă nu am terminat o facultate."

DARIUS VÂLCOV: Director la Slatina, student în București

„Premierul din umbră", studii pe repede înainte.

Darius Vâlcov a fost un obscur primar de provincie. Justiția l-a condamnat la opt ani de închisoare pentru spălare de bani și fapte de corupție comise în timp ce era primar la Slatina. Un om grăbit, dar eficient, Vâlcov și-a făcut cadou o diplomă de licență în Drept la Facultatea Spiru Haret din București în timp ce era directorul unei bănci din Slatina, oraș aflat la 180 de kilometri depărtare. Pentru că putea, tot din Slatina și cu o slujbă care îi ocupa toată ziua, Vâlcov s-a înscris și la doctorat în Capitală. Ce a ieșit se poate vedea din modul în care sunt azi administrate finanțele și economiile țării.

iticienilor PSD și facultățile pe care le-au urmat

ORLANDO TEODOROVICI: Programul de lucru și de școală, identice

Ministrul de Finanțe a lucrat toată viața la stat.

Teodorovici a reușit performanța de a fenta programul extrem de strict de bugetar și – pretinde – că a ajuns la școală.

Teodorovici a trecut pe la două instituții de învățământ superior. Între 1993 și 1997 a fost student la Academia de Studii Economice. În aceeași perioadă, ocupa funcția de referent la Ministerul Transporturilor, unde monitoriza strategiile și politicile de resurse umane. Cum universitatea funcționează exact între orele la care lucrează și bugetarii, ne întrebăm când a reușit Teodorovici să ajungă la școală. ASE s-a folosit de regulamentul GDPR pentru a nu ne oferi vreun răspuns. Din două una: ori Teodorovici nu prea a dat pe la cursuri, ori mergea la școală și doar făcea figurație la Ministerul Transporturilor de unde doar încasa bani.

Între 2004 și 2006 a făcut un master la Școala Națională de Studii Politicie (SNSPA), într-un moment în care cariera sa de bugetar era în ascensiune. Teodorovici ocupa funcția de director general în Ministerul Economiei. Vi-l închipuiți pe Teodorovici trăgându-și la xerox cursurile și pregătindu-se de examene după ce dezbrăca haina de director? SNSPA nu a dorit să infirme sau să confirme această ipoteză.

VIOREL ȘTEFAN: 3 în unu

Ministrul Economiei nu crede că „doctoratul" e o slujbă full time.

22 de ani au trecut din momentul în care Viorel Ștefan a terminat Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași (1980) și momentul în care a ajuns doctor (2002). Nu a fost vorba de încununarea unei cariere academice, Ştefan fiind interesat de afaceri și mai ales de politică. La începutul anilor 2000, când teoretic era cufundat până peste cap în studiile de doctorat, Viorel Ștefan era senator și președintele Companiei de Navigație Fluvială Română NAVROM SA Galați.

NATALIA INTOTERO: Studentă la București, consilieră PSD la Hunedoara

Ministrul pentru Românii de Pretutindeni a decis să meargă la școală în timp ce avansa politic.

Între 2002 și 2006, Natalia Intotero a urmat Facultatea de Limba și Literatura Engleză la o universitate neprecizată. În această perioadă, lucra ca institutor în învățământ. Cum la Brad nu știm să fi funcționat o universitate, deducem că actualul ministru a fost, ca mulți alții dintre colegii săi, un student navetist. Între 2003 – 2007, a urmat Facultatea de Relații Internaționale și Studii Europene Universitatea „Spiru Haret" București. În aceeași perioadă, doamna ministru a fost profesor la Brad și consilier județean PSD Hunedoara. Din Hunedoara la București faci șapte ore pe autostrăzile pe care PSD nu le-a construit. Spiru Haret este cunoscută drept „fabrica de diplome" pentru performanța de a fi avut, în perioada de vârf, 300.000 de studenți.

Lista demnitarilor care și-au făcut studiile în timp ce erau politicieni și/sau aveau o slujbă la mare distanță de facultatea pe care o urmau:

Nume	Facultatea urmată	Poziția avută în timpul studiilor	Distanța km
Viorica Dăncilă	SNSPA București / master	consilier PSD / Petrom Videle	74
Carmen Dan	Universitatea Ecologică	secretar Videle	74
Gabriel Leș	Vasile Goldiș, Arad	director/consilier PSD Satu Mare	250
Florin Iordache	Universitatea Craiova	viceprimar Caracal	55
	doctor, Chișinău	senator București	436
Răzvan Cuc	Hyperion, București	director Giurgiu	65
Ionel Arsene	Agronomie, București	director Târgu Neamț	392
Ioan Deneș	subinginer, Cluj	electrician	-
Marius Budăi	Spiru Haret, București	angajat Botoșani și Galați	441 km
Viorel Ilie	Petre Andrei, Iași	primar Moinești	160 km
Marian Oprișan	Petre Andrei, Iași	președinte CJ Vrancea	201 km
Darius Vâlcov	Spiru Haret București	director bancă Slatina	178 km
Orlando Teodorovici	SNSPA București	director Min. Economiei	-
Natalia Intotero	Spiru Haret	consilier PSD, Brad	425 km
Viorel Ștefan	Galați / doctorand	senator	240 km

Magic FM

always great music

magicfm.ro

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

PREZENT ȘI VIITOR

Protejarea mediului, prin inovare și eficientizare

Veolia proiectează și implementează soluții menite să îmbunătățească accesul la resurse, protejând și reînnoind aceleași resurse.

DE

OCTAVIA CONSTANTINESCU

***Newsweek România:* Care este strategia Veolia România pentru 2019?**

Mădălin Mihailovici: Cuvintele cheie pe care se bazează strategia noastră de business, atât la nivel local, cât și global, sunt progresul și eficiența. Vizăm, ca și până acum, o creștere sustenabilă la nivel de business (noi parteneriate, creșterea portofoliului de clienți), dar și eficientizarea și optimizarea operațiunilor existente prin utilizarea celor mai bune tehnologii în domeniu, alături de creșterea gradului de digitalizare.

Risipa de apă rămâne o problemă. Ce investiții în tehnologie faceți pentru a o diminua?

De la stațiile de tratare a apei, până la stațiile de pompare, folosim tehnologie de ultimă generație pentru ca apa brută să ajungă la populație la o calitate optimă pentru consum și cu cât mai puține pierderi pe traseu.

În București, infrastructura de apă nu putea asigura continuitatea alimentării, echipamentele și instalațiile erau învechite, eficiența rețelei de distribuție era de circa 50%. Rețeaua de canalizare era insuficient întreținută, iar Caseta (colectorul principal de sub Dâmbovița) nu fusese curățată de la darea în funcțiune, în anul 1988.

În iunie 2011, aceasta a intrat în administrarea Apa Nova București, care a finalizat lucrarea prin construirea canalului de legătură dintre casetă și emisar. De asemenea, s-au făcut ample lucrări de curățare și deblocare a acesteia. Astăzi randamentul rețelei de apă este de 78,8%.

De la preluarea contractului de concesiune s-au realizat investiții în valoare de 544 milioane de euro, astfel: pentru rețelele de apă și canalizare din București s-au alocat 458 milioane de euro, pentru Ploiești 40 de milioane de euro, iar pentru Otopeni 1 milion de euro.

Ați declarat că protecția mediului este o prioritate a grupului Veolia. Care sunt direcțiile principale de acțiune?

Pentru compania noastră, protejarea mediului înconjurător și, implicit, protejarea resurselor de apă reprezintă o direcție strategică pe care o urmăm prin acțiuni concrete. Lumea trebuie să își regândească relația cu resursele și să vină cu noi modele de creștere economică și socială mai eficiente, mai bine echilibrate și mai durabile. Având 160 de ani de experiență în domeniul apei, al energiei și al deșeurilor, Veolia aplică la nivel internațional capacitatea sa de inovare pentru a urmări progresul și bunăstarea umană și pentru a îmbunătăți performanța economică și a regiunilor în care își desfășoară activitatea.

Pentru a face trecerea de la o rațiune a consumului de resurse la o abordare de utilizare și recuperare a acestora în economia circulară actuală, Veolia proiectează și implementează soluții menite să îmbunătățească accesul la resurse, protejând în același timp și reînnoind aceleași resurse. Acesta este modul în care Veolia și angajații săi contribuie în fiecare zi la regenerarea resurselor și, astfel, la regenerarea planetei.

La nivel internațional, Veolia susține protejarea oceanelor și apelor lumii și identificarea de soluții inovatoare și mijloace de punere în aplicare a acestora, inclusiv de reciclarea plasticului colectat din apă.

Ne-am stabilit obiective ambițioase întrucât poluarea apelor este o urgență globală și o preocupare pentru toată

MĂDĂLIN MIHAILOVICI, director general al Apa Nova, parte din grupul Veolia, a declarat, într-un interviu pentru *Newsweek România*, că în țara noastră apa brută are o calitate din ce în ce mai slabă și de aceea compania investește masiv pentru a păstra standardele de calitate

lumea (guverne, comunități, cetățeni). Dacă nu se va face nimic, până în 2050 plasticul din oceane va cântări mai greu decât tot peștele care trăiește în ele.

Am sesizat deja și în România calitatea din ce în ce mai slabă a apei brute pe care o folosim pentru a produce apă potabilă. Sunt diferențe îngrijorătoare față de acum câțiva ani. Am început astfel o campanie de conștientizare asupra poluării apelor cu plastic și ne-am bucurat să avem ca partener Muzeul Antipa. Timp de două luni, instituția a găzduit o instalație interactivă prin care Veolia și-a propus să crească gradul de informare în rândul vizitatorilor cu privire la efectele negative pentru mediul acvatic ale folosirii în exces a plasticului.

Grupul Veolia și-a propus să reducă cu cel puțin o treime emisiile de dioxid de carbon. Ce înseamnă concret acest lucru?
Pornim, în primul rând, de la activitatea noastră. Folosind tehnologii de ultimă oră. Grupul Veolia își propune ca impactul acțiunilor sale asupra mediului, în toate țările în care este activ, să fie redus la minim. Apoi, ne orientăm către clienții noștri și venim către ei cu soluții care au în vedere reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Pentru furnizarea de agent termic, spre exemplu, soluția noastră de distribuție termică pe orizontală de la Iași este gândită în așa fel încât, dincolo de asigurarea confortului clienților prin furnizarea de apă caldă și căldură fără întreruperi, să garanteze și protejarea mediului înconjurător.

La Ploiești, cele mai importante investiții au avut în vedere capacitatea de asigurare a alimentării zonelor de distribuție din surse alternative, respectiv cu apă din subteran sau apă de suprafață. Alte investiții au vizat modernizarea fronturilor de captare ce asigură alimentarea cu apă din subteran, modernizarea și eficientizarea stațiilor de pompare, ceea ce a permis o scădere cu 78% a consumului energetic față de cel înregistrat în anul 2000.

Anul trecut, ați investit la Iași într-o centrală de cogenerare, care produce apă caldă/căldură și energie electrică simultan.
Investiția în centrala de cogenerare de la Iași este prima de acest gen pe care Grupul Veolia o face în România. Este un pas important pe care îl facem în eficientizarea consumului de resurse. Tehnologia de bază a centralei de cogenerare constă în producerea combinată și simultană de energie electrică și termică, susținută prin instalarea acestui motor termic, cu o putere electrică de 4.401 kW și o putere termică de 4.288 kW. Un beneficiu în plus, la nivel de comunitate, al acestei centrale este și reducerea emisiilor de CO_2, ceea ce înseamnă mai puțină poluare. Tehnologia implementată permite generarea de apă caldă/căldură și energie electrică simultan, ceea ce înseamnă că folosim mai puțin combustibil, în timp ce eficientizăm serviciile oferite către clienți. N

CONTROVERSĂ

De ce nu avem un Muzeu al Holocaustului

Acuzații de incompetență, îngroparea Pinacotecii, iz de antisemitism – ce să caute evreii în centrul Bucureștiului? – și un proces intentat de un naționalist. „Rețeta" prin care proiectul Muzeului Național de Istorie a Evreilor și al Holocaustului este blocat de mai bine de trei ani.

DE LA ÎNCEPUTUL LUI 2019, DE două ori a picat la vot, în ședința Consiliului General al Municipiului București (CGMB), proiectul prin care Muzeul Holocaustului ar trebui să primească un sediu și să fie, astfel, înființat. În spațiul public, mai multă indignare au produs, însă, declarațiile viceprimarului Aurelian Bădulescu, proaspăt exclus din PSD, apropiat al Gabrielei Firea. În opinia lui, exprimată în ședința din 11 martie, locul muzeului n-ar trebui să fie în centrul Capitalei, pe Lipscani, fiindcă aceea este „o zonă plină de românism, vascularizată în istoria noastră".

În România, s-a discutat pentru prima oară despre înființarea unui muzeu de istorie a evreilor în 2004, odată cu demararea analizei Comisiei Internaționale pentru Studierea Holocaustului, condusă de supraviețuitorul, eseistul și activistul Elie Wiesel, își amintește Aurel Vainer, președintele Federației Comunităților Evreiești din România, într-o declarație pentru *Newsweek România*. Comisia a stabilit că până la 380.000 de evrei din România și teritoriile aflate sub controlul său au murit în timpul Holocaustului, iar responsabilitatea mareșalul Ion Antonescu pentru uciderea evreilor este „indiscutabilă".

În 2016, Guvernul Cioloș a dat o Hotărâre prin care Institutul pentru Studierea Holocaustului „Elie Wiesel" urma să se ocupe de amenajarea muzeului. Ca parteneră în proiect, alături de Guvern și Administrația Prezidențială, Primăria Capitalei trebuia să ofere un sediu pentru muzeu. În toamna lui 2016, primarul general Gabriela Firea a propus Palatul Dacia iar consilierii generali au votat în favoarea proiectului.

Clădirea, estimată la 15 milioane de euro, fusese cumpărată de fostul primar Sorin Oprescu în 2013, pentru a amenaja Pinacoteca Bucureștiului. Și de aici a început scandalul: la finalul lui 2016, decizia CGMB a fost atacată în instanță, pe motiv că proiectul a fost votat în ședință extraordinară, iar sediul ar fi trebuit să rămână al Pinacotecii. Procesul de amenajare a muzeului s-a blocat până în prezent.

„Sâmburi de antisemitism"

România nu are un muzeu al Holocaustului, singurele muzee evreiești fiind cele amenajate de comunități, în orașele unde mai sunt evrei. Așa se explică, poate, de ce Holocaustul este în continuare considerat un subiect de nișă, care devine interesant doar atunci când generează scandal media, a precizat, pentru *Newsweek România*, directorul Institutului Wiesel, Alexandru Florian.

Directorul a condamnat declarațiile consilierilor generali despre amplasarea muzeului, spunând că au „sâmburi de antisemitism" și că este „trist că persoane învestite cu un rol public au asemenea reacții".

Muzeul de Istorie a Evreilor ar trebui să le vorbească oamenilor despre contribuția populației evreiești la modernizarea țării, participarea evreilor chiar și la Războiul de Independență din 1877, deși nu aveau cetățenie română, dar și despre legile rasiale, pogromuri, deportări și crimele din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, precum și despre vânzarea evreilor „ca niște animale" în perioada comunistă.

Institutul Wiesel „n-a stat degeaba" de când a primit Palatul Dacia: în 2017, a creat un Comitet Consultativ, format din înalți funcționari români, ambasadori și reprezentanți ai muzeelor Holocaustului din Israel, Statele Unite, Franța și Austria, care a stabilit conceptul muzeului, iar, în toamna lui 2018, a lansat un concurs de soluții pentru amenajarea spațiului, a explicat Alexandru Florian, care a precizat că, dacă se va păstra Palatul Dacia, muzeul va putea fi inaugurat în 2022, iar, dacă va primi o altă clădire, procesul se va mai prelungi cu cel puțin un an. Florian nu exclude varianta ca, în cazul unui nou vot negativ în CGMB, să găsească o altă clădire sau chiar un teren pe care să construiască muzeul.

Până în prezent, Institutul Wiesel a cheltuit circa 50.000 de euro, bani de la bugetul central, pentru a realiza expertiza tehnică, un studiu arhitectural și concursul de proiecte, dar și pentru plata utilităților Palatului, a precizat Elisabeth Ungureanu, din cadrul Institutului, în ședința CGMB din martie.

Amenajarea muzeului se va ridica la circa 28 de milioane de euro, bani care ar trebui plătiți din bugetul de stat și

DE

FLAVIA DRĂGAN

flavia.dragan@newsweek.ro

REUNIUNE Aurel Vainer, David Saranga (ambasadorul Israelului), Teodor Meleșcanu (ministrul de Externe), Viorica Dăncilă (premier), Daniel Breaz (ministrul Culturii), Hans Klemm (ambasadorul SUA) și Alexandru Florian, la conferința „Viitorul memoriei", din 13 martie 2019, unde s-a discutat din nou despre importanța unuiMuzeu al Holocaustului.

GABRIELA FIREA, cu viceprimarii Tomnița Florescu și Aurelian Bădulescu, amândoi acuzați că au făcut declarații antisemite (stânga). Palatul Dacia, clădirea destinată inițial Pinacotecii, apoi Muzeului Holocaustului, este în continuare neamenajat.

din donațiile pe care Institutul vrea să le strângă. Instituția ar urma să aibă o expoziție permanentă, sală multimedia, centru educațional, centru de cercetare, bibliotecă, o librărie și o cafenea.

Muzeu vs. Pinacotecă

Dacă, în 2016, consilierii generali au votat pentru ca în Palatul Dacia de pe Lipscani să fie amenajat Muzeul Holocaustului, în 2019, după ce vechea hotărâre a fost anulată în instanță, n-au mai fost de aceeași părere. În ședința din 26 februarie, viceprimarul Tomnița Florescu (ALDE) a spus că, în 2016, a votat „emoțional" și că s-a „bucurat că cineva mai responsabil" a dat în judecată Primăria și Consiliul General și a câștigat, potrivit minutei de pe site-ul CGMB.

Acel „cineva mai responsabil" este nimeni altul decât Mihai Tociu, apropiat al mișcării Noua Dreaptă, cunoscut pentru că a militat împotriva aderării României la Uniunea Europeană, dar și pentru că a scris un articol în care a negat Holocaustul, publicat și apoi scos de pe blogurile Adevărul, în 2013.

În aceeași ședință, Florescu a anunțat că grupul ALDE va vota împotriva proiectului, spunând că Palatul Dacia, cu „marmură scumpă, vitralii, picturi cu îngerași dolofani – vi se par potrivite pentru Muzeul Holocaustului?" și a propus un sediu „la un minut de Teatrul Evreiesc, la două minute de sinagogă". Ea a mai susținut că în Palatul Dacia ar trebui amenajată Pinacoteca. Acuzată că a făcut declarații antisemite de către Radu Ioanid, director în cadrul Muzeului Holocaustului de la Washington, și de Alexandru Florian, Florescu s-a apărat, într-un interviu pentru EVZ, spunând că ea a fost căsătorită cu un evreu, deci nu poate fi antisemită. Florescu nu a răspuns solicitării *Newsweek România* de a ne oferi un punct de vedere.

După ce, în 11 martie, propunerea a picat din nou, în 14 martie, Gabriela Firea a anunțat, într-un comunicat de presă, că va supune iar la vot proiectul și că va propune și pentru Pinacotecă o altă clădire monument istoric, Eforia Spitalelor Civile, din bulevardul Elisabeta.

Consilierii generali, însă, n-au încredere în promisiunile Gabrielei Firea, a explicat Roxana Wring pentru *Newsweek România* decizia consilierilor de a se abține de la vot în cazul muzeului.

„Toate partidele reprezentate în Consiliu susțin înființarea unui muzeu al istoriei evreilor, problema este a imobilului în sine. Ideea este să avem două: Muzeul Holocaustului și Pinacoteca. Acum, Pinacoteca este în aer. Este o totală incompetență și lipsă de interes", a declarat Roxana Wring, care a mai adăugat și că poate ar fi bine ca Muzeul Holocaustului să fie construit de la zero, „pentru a fi o reprezentare a ceea ce a fost Holocaustul", sau să fie amplasat în Cartierul Evreiesc, „pentru că zona are nevoie de regenerare". Wring, care a votat în favoarea proiectului, a mai precizat și că ar fi trebuit ca Institutul Wiesel să

discute și cu consilierii generali despre conceptul muzeului.

Șefa USR București a respins acuzațiile de antisemitism aduse de Institut în luarea deciziei CGMB, calificându-le drept „deplasate" și precizând că USR „nu are asemenea abordări".

Similar, și Ciprian Ciucu, consilier general PNL, a declarat, pentru *Newsweek România,* că acțiunile lansate de Institutul Wiesel după primirea clădirii, în 2016 - un concurs de proiecte și înființarea unui Comitet Consultativ -, „nu au ajuns la Consiliu". Ciucu, care a votat în favoarea proiectului, a respins acuzațiile de antisemitism lansate de Institut, menționând că declarațiile viceprimarului Bădulescu sunt „de un naționalism deșănțat".

În schimb, viceprimarul Aurelian Bădulescu, supărat că a fost acuzat de antisemitism, a declarat, pentru *Newsweek România,* că va propune realizarea unui bust al mareșalului Antonescu, pentru că face parte din istorie, „alături de Zelea Codreanu și de evreii care au fost masacrați și omorâți de naziști".

Evreii să-și facă muzeu pe banii lor

Contactat de *Newsweek România,* Mihai Tociu Tociu a declarat că nu are nimic împotriva unui muzeu al Holocaustului, dar nu din bani publici: „Cine dorește să facă un muzeu al Holocaustului, are libertatea să o facă, dar nu văd de ce să o facă pe bani publici. Nu vorbim de o comunitate săracă sau dispărută". Tociu a atacat în instanță hotărârea CGMB din 2016, nemulțumit că Palatului Dacia, cumpărat din bani publici pentru amenajarea Pinacotecii, i-a fost schimbată destinația. Secția Contencios Administrativ a Tribunalul București i-a dat câștig de cauză, în decembrie 2018, apreciind că CGMB nu ar fi trebuit să voteze proiectul prin suplimentarea ordinii de zi, având în vedere că „nu era o problemă urgentă".

Totuși, instanța s-a pronunțat și asupra oportunității înființării unui muzeu de istorie a evreilor, considerând că există deja un astfel de muzeu în București. Muzeul la care fac referire instanța și Tociu este cel organizat de Federația Comunităților Evreiești, „muzeu comunitar, organizat într-o fostă singagogă", a explicat Alexandru Florian. În replică, Centrul pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului (MCA) România a criticat „atitudinea jignitoare a unui magistrat față de memoria comunității evreiești" și s-a întrebat dacă rolul unui judecător este „să opineze câte muzee să existe și unde trebuie amplasate". N

RADU IOANID: „Evreii din România sunt pe cale de dispariție, dar reflexul antisemitismului nu"

Radu Ioanid, directorul Departamentului de Arhivă al Muzeului Holocaustului din Washington, i-a acuzat, într-un interviu pentru *Newsweek România,* pe viceprimarii Bădulescu și Florescu pentru declarațiile antisemite și a comentat și cele mai recente cifre privind antisemitismul din România. Circa 45 la sută dintre români au foarte puțină încredere sau deloc în evrei, iar 12 la sută dintre români n-ar vrea să aibă o rudă de origine evreiască, potrivit sondajului IRES din primăvara lui 2019, realizat la comanda Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD).

„Nu știu ce înțelege viceprimarul Bădulescu – care, deși l-a «durut sufletul», a votat pentru pentru reatribuirea clădirii Institutului Wiesel - prin «zonă plină de românism». Dacă ne uităm la fotografiile de epocă, vedem pe strada Lipscani numele unor magazine ca Zamfirescu, Bayer, Missir, Păun, Crisoveloni, Bechianu, Amărăşteanu, Strobel, Belimace, Volays, Schesinger, Jscovitsch, Bally, deci firme românești, evreiești, germane, macedonene, grecești – desigur, toate «pline de românism». Mai gravă a fost, însă, campania negativă și plină de venin a viceprimarului Tomnița Florescu (ALDE), care a încercat să deraieze proiectul, susținând că acest Muzeu nu își are locul în centrul orașului și că el ar trebui mutat în «cartierul evreiesc». Afirmația are conotații antisemite, având în vedere că atât Ion Antonescu, cât și Nicolae Ceaușescu au distrus și confiscat proprietăți imobiliare evreiești din orașul București, afirmând explicit că acestea nu au ce căuta în centrul orașului (...)", a declarat Radu Ioanid.

Citiți interviul integral pe site-ul www.newsweek.ro.

MATINALUL #1 DIN ROMÂNIA

KISS FM

RĂZI CU RUSU ȘI ANDREI

LUNI-VINERI • 06:00-10:00

ABUZ

Șeful Companiei de Drumuri i-a dat 21 de contracte consilierului

Conflictul de interese este evident: însuși directorul Narcis Neaga a semnat atribuirile directe.

11 CONTRACTE ÎNTR-O SINGURĂ zi a semnat directorul Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere (CNAIR), Narcis Neaga, pentru firma controlată de Nicolae Boțu, unul dintre consilierii săi. Câteva zile mai târziu, i-a mai dat patru contracte. Firma controlată de consilierul Nicolae Boțu a primit în total 21 de contracte publice a căror valoare depășește 620.000 lei. Toate prin achiziție directă. Narcis Neaga a revenit la șefia CNAIR în martie 2018, prin decizie asumată de premierul Viorica Dăncilă.

Fost consilier al lui Rus, angajat de Neaga

Pe 11 iunie 2018, Neaga l-a angajat consilier pe Nicolae Boțu, profesor la Universitatea Tehnică „Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură. Acesta a mai fost consilierul ministrului Transporturilor Ioan Rus, în perioada 1 septembrie 2014 - 19 februarie 2015.

Boțu era și proprietarul firmei ieșene Proexrom, care se ocupă în principal de proiectarea și execuția lucrărilor din domeniul geotehnicii și fundațiilor construcțiilor inginerești. În aceea perioadă, conform Digi 24, firma lui Boțu a fost subcontractată de asocierea Spea-Tecnic, care câștigase un contract de șapte milioane de euro pentru realizarea Studiului de Fezabilitate Pitești – Sibiu. Valoarea subcontractului a fost de 3,5 milioane euro pentru efectuarea forajelor. După ce a executat peste 90% din subcontract, firma lui Boțu a renunțat la acesta. „Timp de un an jumate ne-au forțat să renunțăm la contract. Nu am fost plătiți. Am fost scoși afară de mafia italiană", a spus Boțu pentru *Newsweek România*.

DE

PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

Firma cesionată formal

Proexrom a fost înființată în anul 2000 de Nicolae Boțu. Un an mai târziu, l-a cooptat în firmă pe Andrei Boțu, căruia i-a cedat 5% din părțile sociale. După 12 ani petrecuți în firmă, Andrei Boțu a restituit părțile sociale. Pe 8 iunie 2018, Nicolae Boțu emite o hotărâre prin care decide să îi coopteze în acționariatul societății pe Andreea Cristina Buliga și Dan Carastoian. Trei zile mai târziu, Nicolae Boțu avea să fie numit oficial în funcția de consilier al lui Neaga. După alte zece zile, ieșeanul și-a cesionat părțile sociale celor doi noi asociați. Astfel, Carastoian a preluat 60% din firmă, restul - Buliga.

Profesorul Boțu a insinuat că nu a luat bani pe părțile sociale. „Am cesionat toate părțile sociale când am fost numit pe funcție ca să nu fiu în conflict de interese. Așa a făcut toată lumea", a declarat acesta pentru *Newsweek România*.

Andreea Cristina Buliga a fost angajat la firma lui Boțu în aprilie 2016 pe funcția de inginer constructor proiectant. Aceasta a scris mai multe articole de specialitate împreună cu profesorul Boțu.

340.500 de lei într-o zi

Firma controlată de consilierul lui Neaga a primit 11 contracte într-o singură zi de la instituția publică care îi plătește salariul lunar. Anunțul de atribuire a fost făcut public după două luni de la semnarea contractelor, pe 18 octombrie 2018. Primul contract, în valoare de 31.500 de lei, a fost atribuit pentru servicii de expertiză tehnică pentru obiectivul „Consolidare versant și refacerea complexului rutier pe DN 2N". Același drum va mai beneficia de alte trei expertize a căror valoare este de 31.500 lei fiecare.

Pentru DN2R s-au tocmit două contracte pentru expertize. Valoarea fiecă-

DIRECTORUL CNAIR, Narcis Neaga (centru), conduce compania ca pe propria prăvălie

rui contract a fost tot de 31.500 lei. Alte trei contracte au fost atribuite pentru expertize la DN 11A. Și în acest caz, valoarea fiecărei expertize este de 31.500 lei. Ultimele două expertize contractate au fost pentru DN 2M. De data aceasta, contractele au scăzut la suma de 28.500 lei. În total 340.500 lei.

„Am fost chemat să rezolv mizeria"

Nicolae Boțu a spus, inițial, că informațiile nu sunt adevărate. Ulterior a revenit și a spus că „cu compania (CNAIR - n.r.) nu s-a semnat niciun contract. Poate cu Direcțiile Regionale de Drumuri Iași și București". Numai că direcțiile regionale sunt în subordinea CNAIR. În plus, conform Sistemului Electronic de Achiziții Publice, contractele au fost atribuite chiar de Companie.

Boțu a spus că fosta sa firmă, Proexrom, a depus oferte pentru toate anunțurile în speranța că vor câștiga doar câteva. Dar nu a mai depus nimeni oferte și firma Proexrom s-a trezit cu toate contractele. „Am vorbit cu directorul firmei. El era convins că vor fi și alți participanți. Au vrut să renunțe la o parte din contracte pentru că nu aveau timp să le facă pe toate. Dar cei de la Direcția Iași au renegociat termenele de începere a lucrărilor, nefiind urgente", a spus Boțu. Complet ilegal, conform legii achizițiilor publice, deoarece caietele de sarcini nu se pot modifica în acea fază a procedurii.

Cu toate acestea, Boțu nu vede nicio problemă juridică. „Nu e niciun conflict de interese. Nu a făcut foraje «din burtă». Majoritatea celorlalte firme fac «din burtă». Dacă găsiți pe cineva în companie care spune că am dat un telefon, îmi dau demisia. Eu am fost chemat (consilier la CNAIR - n.r.) să rezolv mizeria asta în care se zbat drumurile".

Consilierul lui Narcis Neaga și-a cesionat pur formal firma unor angajați pentru a evita conflictul de interese

CNAIR ar fi insistat să dea contractele

Pe 1 noiembrie 2018, CNAIR publica o nouă rundă de anunțuri de atribuire. De data aceasta, au fost făcute publice patru contracte semnate în 27 august 2018, plus alte trei semnate în 1 octombrie 2018. Pentru DN 71 s-au semnat două contracte pentru servicii de proiectare, faza „consolidare și refacere partea carosabilă". În total 82.000 lei. Alte două contracte au fost semnate pentru DN 73C pentru același tip de proiectare. Valoare cumulată: puțin peste 66.000 lei.

Pe 1 octombrie, s-au semnat trei contracte pentru DN 10. Obiectul celor trei contracte a fost de servicii de proiectare, faza „consolidare versant și refacere partea carosabilă". În total, CNAIR a plătit firmei controlate de consilierul lui Neaga nu mai puțin de 107.000 lei.

Și pentru aceste contracte, consilierul lui Neaga are o explicație: „Contractele s-au semnat la insistențele celor de la București. Noi am reușit să îi scoatem pe ceilalți proiectanți din joc pentru că avem specialiști".

Cadou de sărbători

Între Crăciunul 2018 și Anul Nou, Neaga a mai semnat alte trei contracte pentru firma consilierului său, pe 28 decembrie, când s-au contractat servicii de proiectare pentru obiectivul „consolidare și refacere partea carosabilă" DN 73c și DN 71. Valoarea celor trei contracte a fost de aproximativ 108.000 lei. Anunțul de atribuire a fost făcut public pe 31 ianurie 2019.

Contactat de *Newsweek România*, Narcis Neaga a spus că va verifica atunci când va ajunge la birou și va transmite un răspuns. Deși au trecut câteva săptămâni, se pare că șeful CNAIR încă nu a ajuns la birou. N

PUNCT ȘI DE LA CAPĂT

Ce urmează după ce Trump a scăpat de dosarul „Rusia"

Președintele SUA a câștigat o bătălie importantă, dar războiul cu democrații e departe de a fi încheiat. Totuși, Trump ia o opțiune serioasă pentru al doilea mandat.

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

DOUĂ AU FOST CONCLUZIILE importante din scrisoarea pe care Procurorul General al SUA, William Barr, a adresat-o Congresului american și în care a rezumat rechizitoriul procurorului special Robert Mueller, în ancheta pe marginea amestecului Rusiei în alegerile prezidențiale americane din 2016.

Prima dintre ele: „[Ancheta] Nu a constatat că staff-ul de campanie al lui Donald Trump sau o altă persoană asociată cu președintele a conspirat sau și-a coordonat eforturile cu Rusia pentru a influența alegerile prezidențiale din 2016 din SUA".

A doua: Mueller „nu a tras nicio concluzie" dacă președintele Donald Trump a obstrucționat justiția în cursul anchetei, dar, în același timp, nici nu-l exonerează de această acuzație. Procurorul special le-a pasat lui William Barr și adjunctului său, Rod Rosenstein, responsabilitatea unei eventuale puneri sub acuzare a președintelui. Procurorul General a apreciat însă că „dovezile strânse în cursul investigației efectuate de procurorul special nu sunt suficiente pentru a stabili că președintele a comis o infracțiune de obstrucționare a justiției".

După o investigație de 22 de luni, scrisoarea de patru pagini a lui Barr este privită în mod diferit de către democrați și republicani. În mod cert, ea nu va pune capăt războiului politic, mai ales că alegerile prezidențiale din 2020 bat la ușă. Într-o analiză publicată pe site-ul National Public Radio (NPR), jurnaliștii americani avansează câteva posibile evoluții ulterioare raportului lui Mueller.

1. Impeachment-ul a devenit mai puțin probabil

Președintele Camerei Reprezentanților, democrata Nancy Pelosi, a stabilit deja o ștachetă foarte înaltă pentru impeachment (punerea sub acuzare a unui înalt funcționar de stat pentru acțiuni contrare intereselor SUA - n.red.). „Nu sunt pentru impeachment", a declarat ea pentru „Washington Post". „Dacă motivul nu este unul grav, convingător, copleșitor și bipartizan, nu cred că ar trebui să mergem pe această cale, pentru că am împărți țara în două", a explicat ea.

Investigația lui Robert Mueller s-a întins pe aproape doi ani, respectiv 22 de luni

„Nu există nimic în raportul lui Mueller, potrivit scrisorii lui William Barr, care să întrunească condițiile enumerate de Pelosi. Dacă ar fi fost vorba de o faptă gravă a președintelui, Barr era obligat să scrie despre asta în scrisoare adresată Congresului", remarcă jurnaliștii NPR.

Ei apreciază că democrații se vor concentra pe acuzația de obstrucție, sperând că vor apărea dovezi în sprijinul acuzației, fie în varianta lungă a rechizitoriului lui Mueller, fie din alte surse.

2. O victorie pe termen scurt pentru Trump

Președintele SUA, Donald Trump, și suporterii săi au susținut public, în ultimii doi ani de zile, că nu a existat „nici o înțelegere" cu Rusia. Se dovedește că au avut dreptate.

După publicarea scrisorii lui William Barr, președintele a caracterizat ancheta lui Mueller drept o „încercare ilegală de a-l umili, care a eșuat". „Sper că se uită cineva și în cealaltă parte", a scris Trump pe Twitter. Jurnaliștii NPR se întreabă dacă nu cumva asta a sunat ca o amenințare.

Donald Trump a mai postat, de asemenea, următorul mesaj: „EXONERARE totală. (Nu este adevărat, dar vom ajunge la asta în curând.)"

Senatorul republican Lindsey Graham, președinte al Comisiei juridice din Senatul SUA, a postat și el pe Twitter: „O zi bună pentru statul de drept. O zi grozavă pentru președintele Trump și echipa sa. Niciun complot și nici o obstrucție. Norul de deasupra capului președintelui Trump a fost risipit de acest raport."

DONALD TRUMP l-a atacat în repetate rânduri pe procurorul special Robert Mueller (stânga jos). La fel a procedat și procurorul general William Barr

3. Trump nu e exonerat de acuzația obstrucționării Justiției

Acest lucru este extrem de ofertant, din punct de vedere politic, pentru democrați. În mod cert, vor încerca să sape mai adânc pe această temă. De altfel, mai mulți lideri democrați i-au cerut lui William Barr să dea publicității mai multe informații din raportul lui Mueller, inclusiv documentele care stau la baza raportului. Jurnaliștii NPR amintesc faptul că, deși perspectiva impeachment-ului este tot mai îndepărtată, președintele Comisiei juridice din Camera Reprezentanților, democratul Jerry Nadler, a afirmat: „Pot exista infracțiuni insuficiente pentru un impeachment și fapte care se pretează la asta, dar nu sunt infracțiuni".

4. Anchetele împotriva lui Trump vor continua

Recent, Jerry Nadler l-a chemat pe William Barr la audieri în Comisia juridică a Camerei în legătură cu unele „discrepanțe îngrijorătoare". Aceasta este, în opinia jurnaliștilor NPR, dovada clară că investigațiile democraților nu se vor opri. Deja, democrații au inițiat anchete care-l implică pe președinte, staff-ul de campanie, administrația și afacerile sale. Jerry Nadler a trimis solicitări de a face declarații către 81 de persoane din sfera apropiaților lui Donald Trump. După ce ancheta lui Mueller s-a finalizat, atenția se va muta către investigația în curs efectuată de procurorii Districtului de Sud din New York, care a făcut deja o victimă: Michael Cohen, fostul avocat și „om bun la toate" al lui Trump. „Această investigație ar putea oferi o viziune mult mai relevantă asupra lumii lui Trump (...) decât perspectiva îngustă a lui Mueller, care s-a concentrat pe conspirația cu Rusia și obstrucționarea Justiției", scrie NPR. Comitetul pentru Inaugurarea Președintelui este și el investigat, pe motiv că ar fi primit donații ilegale din străinătate.

5. Democrații trebuie să-și stabilească strategia până la alegeri

Scrisoarea lui William Barr a fost o lovitură pentru democrați. Candidații acestui partid trebuie să-și revină rapid și să stabilească strategia de urmat, mai ales că alegerile prezidențiale din 2020 bat la ușă.

Sondajele de opinie din ultima vreme au indicat o preferință a publicului pentru transparență. Un sondaj NPR/PBS NewsHour/Marist din decembrie 2018 relevă că opinia publică vrea ca raportul Mueller să fie făcut public în întregime. Două treimi dintre republicani au susținut acest lucru.

6. Departamentul de Justiție, presat să nu fie partizan

Multe dintre instituțiile americane se confruntă cu teste de stres. Președintele Trump a criticat sistemul judiciar („judecătorii Obama"), comunitatea de informații și FBI („statul ascuns") și, bineînțeles, mass media („știrile false").

Răspunsul pe care Trump l-a dat după publicarea scrisorii lui Barr arată că lucrurile vor continua astfel dacă Departamentul de Justiție va avea o abordare non-partizană, ca Armata sau Internele.

Liderii democrați Nancy Pelosi și Chuck Schumer au tras câteva șarje în această direcție: „Având în vedere luările de poziție ale domnului Barr împotriva anchetei procurorului special Mueller, el nu este un observator neutru și nu este în măsură să facă aprecieri obiective cu privire la raport". Cei doi s-au referit la un memo de 19 pagini, pe care William Barr l-a scris în urmă cu nouă luni pentru înalții oficiali din Departamentul de Justiție, în care aprecia că Mueller nu este capabil să obțină dovezi referitoare la obstrucționarea Justiției de către Trump. Acest raport a fost punctul central în timpul audierilor pentru preluarea funcției de Procuror General. N

Cronologia scandalului: oameni, fapte, acuzații

În aproape doi ani de investigații, procurorul special Robert Mueller a pus sub acuzare penală mai mulți apropiați ai președintelui SUA, Donald Trump, și a dezvăluit multe contacte dintre asociații săi și Rusia. *Newsweek România* vă prezintă cele mai importante aspecte ale scandalului amestecului Rusiei în alegerile prezidențiale americane din 2016 și personajele implicate.

Principalele dezvăluiri ale anchetei

Operațiunile de hacking ale Rusiei și WikiLeaks

Parte dintr-un efort complex de a sabota campania democratei Hillary Clinton, rivala lui Donald Trump în 2016, GRU, serviciul militar de securitate al Rusiei a spart computerele Partidului Democrat și contul privat de e-mail al lui John Podesta, șeful de campanie al lui Hillary Clinton, și a furat zeci de mii de e-mailuri, pe care le-a publicat pe Internet prin intermediul WikiLeaks.

În afară de 12 ofițeri de informații ruși, au fost puși sub acuzare și Julian Assange, fondatorul Wikileaks, și Roger J. Stone Jr., un apropiat al președintelui SUA.

Manipularea social media de către Rusia

Guvernul rus a coordonat, de asemenea, o rețea de troli de Internet, din cadrul celebrei Internet Research Agency (IRA), care au folosit conturi false în social media pentru a manipula alegătorii americani și a influența alegerile din SUA, potrivit lui Robert Mueller. Treisprezece cetățeni ruși au fost puși sub acuzare.

Construirea Turnului Trump la Moscova

Donald Trump și alți directori ai organizației sale au fost implicați în discuții, în perioada campaniei electorale din 2016, legate de construirea unui Turn Trump la Moscova. În timpul campaniei, Trump a negat în mod repetat că are interese de afaceri în Rusia, dar a recunoscut că discuțiile au avut loc.

Întâlnirea de la „Trump Tower" din New York

Fiul președintelui SUA, Donald Trump Jr., a organizat o întâlnire cu un avocat conectat la Kremlin, după ce acesta l-a informat că guvernul rus vrea să împărtășească informații dăunătoare despre Hillary Clinton. Întâlnirea a avut loc la „Trump Tower" din New York și a fost descoperită de cotidianul „The New York Times". După publicarea informațiilor, echipa lui Trump a mințit în legătură cu motivul întâlnirii.

Contactele rusești

Donald Trump și 12 dintre asociații săi au avut mai mult de 100 de contacte cu cetățeni ruși și cu WikiLeaks, sau intermediari ai acestora, în timpul campaniei electorale și pe parcursul tranziției către preluarea funcției. Acestea au inclus multiple oferte de a o împroșca cu noroi pe Hillary Clinton, tentative de a aranja întâlniri secrete pe ușa din dos între Trump și Putin, mesaje private cu WikiLeaks și alte „fronturi" rusești.

Sancțiunile împotriva Rusiei

Mai mulți apropiați ai lui Trump s-au implicat în discuții despre suspendarea sancțiunilor economice impuse de SUA Rusiei. Paul Manafort, președinte al campaniei lui Trump, a discutat în repetate rânduri cu un partener de afaceri rus despre un plan de a pune capăt unui război de guerilă între Rusia și Ucraina, care ar fi condus la scutirea de sancțiuni. Același lucru l-a propus și lui Michael T. Flynn, primul consilier pentru securitate națională al președintelui. Flynn a discutat, de asemenea, cu ambasadorul rus în SUA, Serghei I. Kislyak, despre sancțiuni.

Sprijin din străinătate

Și alți oficiali străini au oferit asistență campaniei lui Donald Trump. Un emisar al doi prinți arabi i-a spus fiului președintelui că aceștia erau dornici să-i ajute pe tatăl său să câștige alegerile. O companie israeliană a fost rugată să livreze un instrument de manipulare a social media, pentru a o învinge pe Hillary Clinton. Un consilier din echipa de tranziție a participat la o întâlnire în Seychelles, care a fost convocată de către prințul coroanei din Emiratele Arabe Unite.

Acuzațiile de obstrucționare a Justiției

Atacurile publice și private ale lui Donald Trump la adresa investigațiilor l-au expus la acuzații de obstrucționare a justiției. Printre acestea se numără presiunile asupra directorului FBI, James B. Comey, pentru a pune capăt anchetei Biroului împotriva lui Flynn, concedierea lui Comey de la conducerea FBI, a Procurorului General, Jeff Sessions, și tentativa de concediere a procurorului special Robert Mueller.

Apropiați ai președintelui, printre acuzați

Șase persoane din cercul de apropiați ai președintelui SUA, Donald Trump, au fost puși sub acuzare de către procurorul special, Robert Mueller. Cinci dintre ei au fost condamnați sau au pledat vinovați.

Michael T. Flynn

Fost consilier în domeniul securității naționale al președintelui SUA, a pledat vinovat la acuzația că a mințit FBI-ul despre discuțiile pe care le-a avut cu ambasadorul rus Serghei I. Kislyak, în timpul tranziției prezidențiale.

Michael D. Cohen

Fost avocat al lui Trump, a pledat vinovat că a mințit Congresului despre negocierile, purtate în timpul campaniei electorale din 2016, pentru a construi un Turn Trump la Moscova în timpul campaniei. El a fost, de asemenea, condamnat la închisoare într-o altă anchetă legată de plățile pe care le-a făcut în numele lui Trump. Este vorba de plăți ilegale făcute către două femei cărora le-a cumpărat tăcerea, după ce au avut aventuri cu președintele american. Michael D. Cohen, în vârstă de 52 de ani, a recunoscut că, în ajunul alegerilor prezidențiale din 2016, a efectuat o plată de 130.000 de dolari către actrița porno Stormy Daniels și una de 150.000 de dolari către fostul model Playboy, Karen McDougal. Avocații lui Cohen au căzut de acord cu procurorii că acele plăți au încălcat legile de finanțare a campaniilor, care cer transparență și impun un plafon pentru donații individuale de 2.700 de dolari.

Roger J. Stone Jr.

Vechi prieten și consilier al lui Trump, a fost acuzat că a mințit Congresul despre eforturile sale de a contacta WikiLeaks.

Paul Manafort

Vechi consultant și lobby-ist republican, Manafort a lucrat în campania lui Trump, din martie până în august 2016. Timp de trei luni a fost chiar șeful campaniei acestuia. A fost condamnat pentru fraudă financiară și conspirație, în urma muncii de consultanță pe care a efectuat-o anii trecuți în Ucraina, în numele figurilor politice pro-ruse. De asemenea, a avut mai multe contacte în timpul campaniei cu un asociat rus, conectat la serviciile de informații rusești, și a împărtășit date din sondaje referitoare la șansele lui Trump. Dl. Manafort l-a mințit chiar pe Mueller, după ce a promis să coopereze cu ancheta sa, a constatat un judecător.

Rick Gates

Președinte adjunct al campaniei lui Trump, a fost multă vreme mâna dreaptă a lui Paul Manafort din Ucraina. El a fost de acord să colaboreze în cadrul ancheta lui Robert Mueller, după ce a pledat vinovat de fraudă financiară și i-a mințit pe anchetatori.

George Papadopoulos

Fost consilier al campaniei Trump, a avut multiple contacte cu rușii, i-a informat în repetate rânduri pe membrii staff-ului de campanie a

prezidențiabilului Trump despre intențiile acestora de a-l ajuta să câștige lupta cu Hillary Clinton. El a pledat vinovat față de acuzația că a mințit FBI-ul despre legăturile sale.

Membri ai familiei lui Trump, prinși în anchetă

Zeci de persoane au fost vizate de ancheta lui Mueller, dar au scăpat fără să fie puși sub acuzare. Printre aceștia: membri ai familiei Trump, laolaltă cu oficiali de campanie și din administrația sa, directori executivi și membri ai echipei juridice.

Donald Trump Jr.

Fiul cel mare al președintelui Donald Trump a organizat faimoasa întâlnire de la Trump Tower. De asemenea, a făcut schimb de mesaje private cu WikiLeaks și a știut de negocierile din campania electorală pentru construirea unui Turn Trump la Moscova.

Ivanka Trump

Avocatul Michael D. Cohen a afirmat că a informat-o pe fiica președintelui Donald Trump (foto) și pe fiul acestuia, Donald Trump Jr., în legătură cu proiectul „Trump Tower" din Moscova. Ea a fost de asemenea contactată de o rusoaică al cărei soț s-a oferit să-l ajute pe tatăl său, Donald Trump, să dezvolte un proiect imobiliar separat în Moscova.

Jared Kushner

În calitate de oficial de rang înalt al campaniei lui Donald Trump, ginerele acestuia (foto), soțul Ivankăi Trump, a participat la reuniunea de la Trump Tower. De asemenea, a fost informat că un membru al staff-ului de campanie a fost abordat în legătură cu înființarea unui canal confidențial între Trump și Putin, dar și că Donald Trump Jr. a primit un mesaj privat de la WikiLeaks. În calitate de consilier al lui Donald Trump în timpul perioadei de tranziție, Kushner s-a întâlnit la Trump Tower cu ambasadorul rus și a discutat despre stabilirea unei modalități de a comunica cu Moscova în timpul tranziției. El s-a întâlnit, de asemenea, cu un bancher rus apropiat lui Putin, în încercarea de a stabili o linie directă de comunicare cu președintele rus. N

CORESPONDENȚĂ DE L WASHINGTON

O lovitură năprasnică pentru democrați

Democrații și mass-media americane trebuie să își asume eșecul tezei complicității dintre Trump și Rusia, pentru că liderul american tocmai a primit un mare avantaj în cursa pentru 2020.

DE ADAM TISMĂNEANU

VINERI, 22 MARTIE, PRESA A relatat că procurorul special Robert Mueller a trimis raportul privind imixtiunile rusești în alegerile din 2016 și despre campania lui Trump către recent numitul procuror general William Barr.

Depunerea raportului a lăsat presa extrem de nedumerită timp de două zile.

Asta însemna că nu va exista nicio punere sub acuzare colaterală, nicio citare a președintelui Trump sau a familiei sale și mai însemna că scandalul care a fost în centrul dezbaterilor publicului american timp de doi ani probabil nu e adevărat: conspirația între Trump și Rusia.

Deși raportul nu a fost încă publicat (acest lucru va dura cel puțin săptămâni, dacă nu chiar luni), procurorul general Barr a publicat un raport propriu de patru pagini, în care a încercat să rezume concluziile centrale ale anchetei lui Mueller.

Dar, în lipsa raportului complet al acestuia din urmă, oricine altcineva în afară de procurorul special, de procurorul general Barr și de adjunctul procurorului general Rod Rosenstein nu ține cont decât parțial de scrisoarea lui Barr.

Nu sunt dovezi nici pro, nici contra

William Barr dezvăluie câteva concluzii cheie din raportul care a fost separat în două părți. Prima secțiune se concentrează pe „imixtiunea Rusiei în alegerile prezidențiale din 2016", iar Barr citează direct din raportul lui Mueller un pasaj cheie: „Ancheta nu a stabilit că membrii campaniei Trump au conspirat sau au coordonat cu guvernul rus activitățile sale de imixtiune electorală".

Cea de-a doua parte a raportului se referă la „obstrucționarea justiției". Spre deosebire de prima secțiune despre imixtiunile rusești, în care Mueller recunoaște că nu a fost găsită o complicitate între campania lui Trump și Rusia, în această a doua secțiune, procurorul special arată că, „deși acest raport nu a ajuns la concluzia că președintele a comis o infracțiune, nici nu îl exonerează".

Dar Barr folosește restul scrisorii pentru a-l exonera pe Trump de obstrucționarea justiției prin propriile sale atribuții de procuror general, așa cum mulți s-au și așteptat că va face după memorandumul pe care l-a scris în iunie 2018, în care se arăta foarte sceptic față de investigația lui Mueller și față de acuzație.

Acesta este singurul aspect pe care liberalii ar trebui să îl ia în considerare atunci când se gândesc la acuzația de obstrucționare, faptul că Barr nu este în mod evident obiectiv în decizia sa de a nu accepta situația, atât timp cât a scris o întreagă scrisoare în care afirmă că o astfel de ipoteză este imposibilă.

Un dosar de neconceput

Dosarul de complicitate directă între campania Trump și guvernul rus a fost întotdeauna un vis deșart al democraților, al membrilor mass-media și pur și simplu al celor care îl urăsc pe Trump. Este pur și simplu de neconceput că cineva atât de realizat și de respectat în comunitatea de informații ca Mueller ar lăsa un agent rus compromis să trăiască în Casa Albă și să controleze țara timp de doi ani, sub supravegherea sa. Nu a avut niciodată sens o astfel de prezumție.

Relația și conexiunile dintre Trump și Rusia (sau Putin) sunt marcate de tone de steguleț roșii, din cauza tuturor întâlnirilor raportate dintre reprezentanții campaniei Trump și ruși, dar liderul american nu este nici suficient de inteligent pentru a le ascunde, nici Putin nu este destul de naiv să se bazeze pe Trump pentru a ascunde un acord secret de colaborare.

Totuși, mass-media din SUA și mulți democrați l-au prezentat pe Mueller ca salvatorul mulțimii anti-Trump (care se întâmplă să fie majoritatea țării). Dar Mueller nu a fost niciodată așa. Este funcționar public, fost director al FBI și patriot. Atât.

FOTO: GULIVER / GETTY IMAGES

VLADIMIR PUTIN
s-a implicat în alegerile din SUA, iar un rol important l-a avut ambasadorul Serghei Kislyac (stânga). Victoria lui Donald Trump în justiție este importantă pentru alegerile prezidențiale din 2020

Acum, raportul a fost depus și mulți membri ai mass-media și democrații încurajează publicul să aștepte până când acesta (și nu scrisoarea lui Barr) devine public.

Deși documentul complet trebuie publicat, astfel încât americanii să tragă propriile concluzii, ideea că Mueller i-ar fi transmis raportul său lui Barr și l-ar fi lăsat să-l interpreteze greșit în scrisoarea sa este un alt vis deșart al liberalilor și al mass-media, care nu vor să recunoască faptul că povestea de complicitate a fost un eșec.

Este posibil ca Trump să fi obstrucționat justiția în calitate de președinte și acest lucru ar trebui să îl decidă Congresul american, nu procurorul general numit chiar de Trump (așa cum încearcă să facă acum). Dar Mueller a dorit să urmeze protocolul și să transmită rezultatele sale procurorului general, precum și Congresului, ceea ce fostul director FBI James Comey a fost criticat că nu a făcut cu investigația sa privind serverul de e-mail al lui Hillary Clinton.

Mueller a administrat această investigație cu onoare. După cum afirmă Barr, „a angajat 19 avocați care au fost asistați de o echipă de aproximativ 40 de agenți FBI, de contabili de informații legale și de alți profesioniști. Consiliul Special a emis peste 2.800 de citații, a executat aproape 500 de mandate de percheziție, a obținut mai mult de 230 de ordine pentru înregistrările de comunicații, a emis aproape 50 de ordine de autorizare a utilizării registrelor, a făcut 13 cereri către guverne străine pentru probe și a intervievat aproximativ 500 de martori". După doi ani și jumătate în care s-a indus teama de Trump și de Rusia, uneori justificată, dar în mod clar de multe ori inexactă, mass-media și democrații trebuie să accepte realitatea.

Combustibil pentru campanie

Trump a scris duminică pe Twitter, după raportul lui Barr: „Nu există nicio înțelegere, nicio obstrucție, EXONERARE totală. PĂSTRAȚI AMERICA MARE!". În timp ce proclamările „Nicio obstrucție" și „Exonerare" sunt prematuri, Trump a avut dreptate în ceea ce privește „Nicio complicitate".

Cei care au alimentat această narațiune timp de doi ani trebuie să schimbe direcția și să treacă mai departe dacă vor să-l învingă pe Trump în 2020, pentru că acesta tocmai a obținut mai mult decât suficient combustibil pentru campanie. N

Neil Armstrong și-a făcut istoricul pas pentru omenire pe 20 iulie 1969. Însă trei ani mai devreme a făcut un altul, salvând o misiune care ar fi putut deraia programul spațial. Detaliile răscolitoare ale misiunii spațiale Gemini 8 – și calmul de oțel care îl va duce în final pe Armstrong pe lună

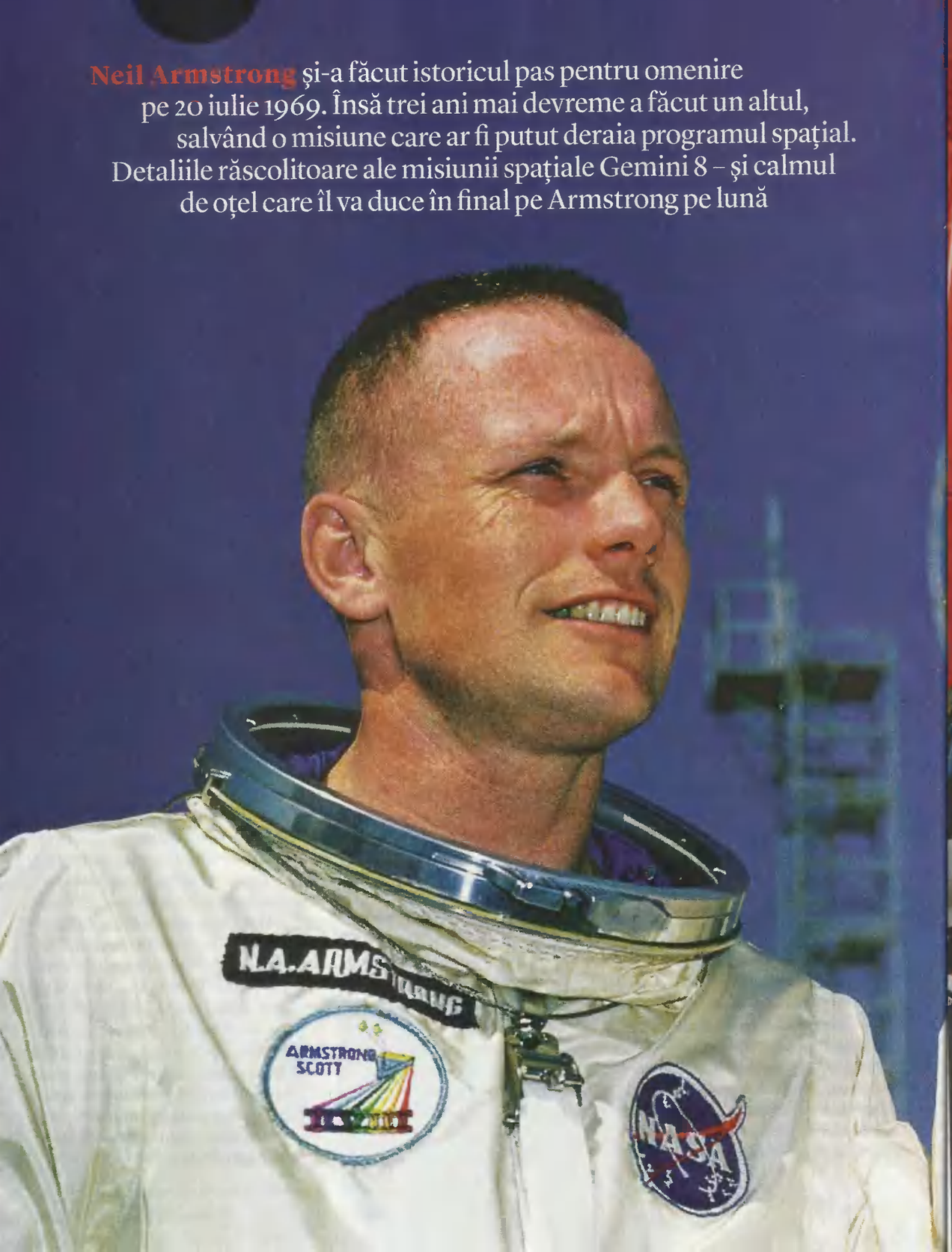

BLAGAȚII RACHETA Armstrong, și pe pagina opusă, și Scott se îmbarcă pe Gemini 8, pe 16 martie 1966. Deși s-au așteptat la provocări, nu știau că vor fi împinși la limita abilităților lor doar pentru a rămâne în viață.

ÎNAINTE CA SUA SĂ AJUNGĂ PE LUNĂ

de James Donovan

ÎN LUNA IULIE, OMENIREA VA MARCA 50 DE ANI DE CÂND *Neil Armstrong și Edwin „Buzz" Aldrin au devenit primii oameni care au păşit pe lună. Însă luna martie a marcat aniversarea unei misiuni aproape uitate care, dacă nu ar fi fost priceperea astronauților aflați la bord, ar fi putut deveni un dezastru spectaculos pentru NASA. Autorul James Donovan ne spune această poveste în fragmentul de mai jos, adaptat din noul său volum,* Shoot for the Moon: The Space Race and the Extraordinary Voyage of Apollo 11/ Ținta e Luna: Cursa spațială și extraordinara călătorie a Apollo 11.

PÂNĂ ÎN MARTIE 1966, PROGRAMUL GEMINI, MENIT A PERFECȚIONA tehnicile necesare aselenizării misiunii Apollo, era în plină desfășurare. Astronauților le plăcea vehiculul spațial cu două locuri – o versiune mai mare a capsulei Mercury, îi conferea pilotului un control aproape complet și posibilitatea de a schimba orbitele. Gemini 8 era o misiune de trei zile deosebit de ambițioasă, având în vedere că implica andocarea a două navete spațiale și o deplasare prelungită în spațiu. Era primul zbor spațial pentru ambii membri ai echipajului: Neil Armstrong și David Scott.

Scott, 33 de ani, devenise astronaut în 1963. Avea tot ce era necesar: era arătos, plin de încredere, avea un master în inginerie astronautică. Era fiul unui pilot de luptă, el însuși pilot de luptă și de teste, și era căsătorit cu fiica unui general ieșit la pensie din Forțele Aeriene – clar unul dintre băieții blonzi ai NASA, lucru dovedit și de faptul că a fost primul din clasa sa de astronauți ales să zboare în spațiu.

Armstrong, 35 de ani, urma să fie pilotul de comandă al misiunii. Fostul pilot al Marinei și pilot civil de teste fusese ales pentru a deveni astronaut în 1962, după ce devenise unul dintre puținii selectați pentru a zbura cu X-15-ul cu combustibil de rachete, un avion experimental negru și elegant proiectat pentru a testa limitele unei aeronave și ale pilotului la viteze supersonice și altitudini extreme. A efectuat șapte zboruri cu X-15 și spera să zboare cu X-20 Dyna-Soar al celor din Forțele Aeriene, o aeronavă chiar și mai ambițioasă, dacă ar fi devenit vreodată operațională. Programul X-20 era o super-provocare pentru un inginer aerospațial – exact genul de proiect care îi plăcea lui Armstrong și pentru care muncise toată viața să-l obțină.

Născut într-o mică fermă din Ohio, Armstrong își primise licența de elev pilot la 16 ani și a zburat singur câteva săptămâni mai târziu, toate acestea întâmplându-se înainte să învețe să conducă o mașină. În 1947, a început să studieze ingineria aeronautică la Purdue, cu bursă de patru ani acordată de Marină, iar în 1949 s-a prezentat pentru cei trei ani de stagiu militar, câștigându-și aripile ca pilot al Marinei. În 1950 a izbucnit războiul din Coreea; un an mai târziu, unitatea lui a fost trimisă în mijlocul acțiunii. Armstrong a efectuat 78 de misiuni la bordul unui Grumman F9F Panther, fiind la un moment dat nevoit să se catapulteze după deteriorarea serioasă a avionului în urma unui raid aerian.

După război, și-a terminat studiile în 1955 și a început să lucreze ca pilot de teste în cercetare. Inițial nu a fost impresionat de programul Mercury al NASA, dar, după zborul în jurul orbitei al lui John Glenn, în 1962, s-a răzgândit și a aplicat pentru poziția de astronaut. Armstrong era mai liniștit și mai modest decât majoritatea piloților de teste, dar avea deja reputația că gândește rapid și că e calm sub presiune. Va avea nevoie de ambele calități pentru primul său zbor în spațiu.

Armstrong era mai tăcut și mai modest decât majoritatea piloților de test, dar își crea reputația unui om care gândește rapid pus sub presiune.

Erau foarte multe în joc. Deși primele misiuni Gemini fuseseră niște succese și Statele Unite erau privite ca liderele cursei spațiale, fotografii ale unor avioane spion ale CIA au arătat că sovieticii construiau o rachetă monstru – una care nu putea fi îndreptată decât către lună. Înainte să încerce aselenizarea, americanii aveau multe de realizat: manevre orbitale, andocare, mersul pe lună. Iar morțile recente a trei astronauți în timp ce se aflau la manșa supersonicelor lor a adus în prim plan discuții familiare despre costurile și pericolele zborurilor spațiale cu piloți în locul misiunilor robotizate. Programul avea dureroasă nevoie de un zbor „nominal" care să-l mențină în program și la țintă.

Cu toate acestea, s-au ales aproape cu un dezastru. Astronauții vor fi împinși la limită doar pentru a ajunge vii pe pământ. Pe parcursul misiunii, Armstrong își va cimenta reputația de cel mai potrivit om pentru pasul cel mare al NASA.

Misiunea începuse bine. În ciuda unei serii de probleme cu echipamentele în cele două săptămâni de dinaintea lansării, la ora 10:41 a.m., pe 16 martie 1966, Gemini 8 a decolat fără probleme. După ce au ajuns pe orbită, Armstrong a inițiat prima dintre cele nouă manevre de propulsare – sau arderi – pentru a prinde ținta, o rachetă superioară modificată Agena lansată cu 95 de minute mai devreme și acum pe o orbită mai înaltă.

ODISEEA SPAȚIALĂ
În ciuda pregătirii riguroase, astronauții se vor confrunta cu o urgență pe care nu o anticipase nimeni. În sensul acelor de ceas, de sus: Scott s-a antrenat pentru mersul în spațiu într-un zbor supersonic cu gravitație 0; Scott și Armstrong antrenându-se într-un simulator; cei doi bărbați, la bordul capsulei Gemini 8, gata de decolare; Scott la Centrul Aerian Manned. În plan opus: Ca pilot de teste, Armstrong a zburat cu hipersonicul X-15.

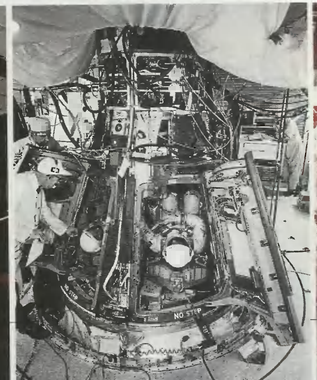

PUNCT DE LANSARE
O rachetă Atlas transportând vehiculul țintă Agena decolează de la Cape Kennedy la scurt timp înainte ca Armstrong și Scott să fie și ei lansați. În plan opus: Armstrong ghidează cu delicatețe Gemini pe orbită, aproape de Agena.

Controlorii de zbor - și aproape toată lumea din NASA - își făceau griji în privința Agenei chiar și înainte de **explozia sa,** cinci luni mai devreme, în timpul misiunii Gemini 6.

Se învârteau în spațiu, prinși de o rachetă plină cu combustibil, fără a putea cere îndrumarea nimănui.

Erau ajutați de computerul de ghidare al Gemini 8, primitiv dar eficient în determinarea locațiilor celor două navete spațiale și calcularea celui mai bun arc de trasfer. La mai puțin de șase ore de la decolare, Armstrong și-a frânat vehiculul la aproximativ 45 de metri de Agena cea argintie, lungă de 8 metri, care lucea în lumina soarelui. Manevrele de întâlnire orbitală fuseseră efectuate.

După jumătate de oră în care a inspectat Agena să nu aibă probleme, Armstrong s-a apropiat încetișor, la mai puțin de un metru, folosind micile motoare propulsoare ale Gemini. A primit permisiune de andocare, o sarcină care necesita o sincronizare nemaipomenită și o atingere aproape imperceptibilă. Câteva momente mai târziu, asemeni unui fluturaș enorm de badminton care acoperă gura unui termos imens, capătul subțire al navetei intrase în colierul de andocare al Agenei și se fixase. „Suntem andocați. A mers ca uns", a transmis Armstrong. În centrul de comandă s-au auzit urale, bătăi și strângeri de palme; Armstrong și Scott reușiseră prima andocare din spațiu.

Controlorii de zbor – și aproape toată lumea din NASA – își făceau griji în privința Agenei. Era o aeronavă predispusă la erori; una explodase la scurt timp după lansare, cinci luni mai devreme, în timpul misiunii Gemini 6. Suspectau că de vină sunt propulsoarele rachetei și îl instruiseră pe Jim Lovell, care îndeplinea sarcinile unui CapCom (comunicator cu capsula), la o stație de urmărire din Madagascar, să avertizeze echipajul Gemini 8. Chiar înainte ca Armstrong și Scott să iasă din raza de comunicații, Lovell le-a spus „Dacă aveți probleme și sistemul de control al altitudinii al Agenei o ia razna, opriți-l și preluați controlul navetei spațiale".

Armstrong și Scott au ieșit apoi din raza stației de urmărire și nu au mai putut comunica. Au aprins luminile din cockpit și au scos manualele de zbor, apoi au început manevrele de andocare și verificarea comenzilor între cele două navete spațiale. În scurt timp, s-au putut relaxa.

Gemini 8 intrase în noapte și, având în vedere faptul că luminile erau aprinse în cockpit, echipajul nu putea vedea mare lucru prin cele două ferestre mici. După aproximativ două ore în care au verificat operarea Agenei și au efectuat manevrele de mentenanță, au încercat să doarmă. Scott mai ales avea nevoie de un somn bun. A doua zi era programat pentru o deplasare de cel puțin două ore în spațiu.

La 27 de minute după ce se conectaseră cu Agena, Scott s-a uitat la panoul de bord și a remarcat că se rotesc încet spre stânga, într-un unghi de 30 de grade. I-a spus lui Armstrong, care a folosit propulsoarele pentru a corecta deviația. După aproximativ un minut, mișcarea de rotație a reînceput. Amintindu-și sfatul lui Lovell, Armstrong i-a spus lui Scott, care avea toate comenzile Agenei pe partea lui, să oprească sistemul de control al altitudinii. Ceea ce Scott a și făcut. Mișcarea de rotație s-a stabilizat, însă a început din nou câteva minute mai târziu, de data aceasta mai rapid – și apoi și mai rapid. Armstrong i-a spus lui Scott să oprească și să repornească sistemul Agenei, în caz că era o problemă electrică. Între timp, încerca să controleze mișcarea cu ajutorul manetei de control manual aflată pe consola dintre ei, cu prea puțin succes.

Se învârteau în spațiu, legați de o rachetă plină de combustibil și nu puteau vorbi cu nimeni care să îi îndrume. Era o situație de urgență pentru care nu se pregătiseră și pe care nimeni nu o anticipase. Trebuia făcut ceva repede, înainte ca rotația să îi separe, să cauzeze de-

MERGE CA UNS, APOI CRIZĂ
Începând din plan îndepărtat, din stânga: Prima andocare din spațiu implică Agena; Scott și Armstrong, prezentați în simulare; directorii de zbor Hodge, în stânga, și Eugene Kranz; Gemini aterizează cu stropi în Pacific, după ce s-a aflat în pragul dezastrului.

teriorarea sau explozia Agenei sau să rupă Gemini de secțiunea adaptorului care controla energia și aparatele esențiale pentru susținerea vieții. Urmau cu siguranță pierderea de oxigen și o moarte rapidă prin asfixiere. Pentru a înrăutăți și mai mult lucrurile, Scott a observat că combustibilul dintr-unul dintre sistemele lor de control scăzuse cu 13 procente.

Niciunul dintre ei nu auzise sunetul putemic pe care s-ar fi așteptat să îl facă unul dintre propulsoarele lor când era pornit. Trebuia să fie Agena. „Mai bine ne-am desprinde", i-a spus Scott lui Armstrong.

„Bine, stai să văd dacă pot încetini mișcarea de rotație ca să nu fim obligați să ne reconectăm. Ești gata?".

„Fii pe fază".

Odată deprinși, Agena era moartă pentru camera de comandă de la sol. Scott a pornit dispozitivele de înregistrare ale rachetei pentru ca stația de urmărire de pe pământ să îi poată înregistra datele la trecerea pe deasupra sa, înțelegând astfel motivul defecțiunii.

„Ok, poți începe când vrei", a spus el. „Suntem gata".

„Dă-i drumul", a confirmat Armstrong și, când Scott a apăsat butonul de desprindere, a deplasat rapid naveta departe de Agena, pentru ca mișcarea de rotație să nu determine ciocnirea celor două vehicule.

Gemini a început să se rotească și mai rapid și a început să se dea peste cap. Ambii bărbați bifaseră timp din belșug în centrifuga umană, un studiu mecanic în sadism, iar experiența aceasta s-a dovedit vitală în aceste clipe. Razele minunate ale soarelui luminau capătul navetei, după care urma întunericul, după care urmau din nou razele soarelui. În curând, naveta se învârtea cu o rată estimată la două rotații complete pe secundă. După cum va spune mai târziu Armstrong, cu eufemismele sale caracteristice, „Ne apropiam de limitele fiziologice".

Piloții de test au o frază menită a caracteriza zborurile care nu au mers bine: bune pentru viermi. Iar misiunea aceasta devenise brusc bună pentru viermi. „Amice, avem probleme", a spus Scott.

„Trebuie să îmi stabilizez globii oculari", a comunicat Armstrong sec. Cei doi au început încercările de a stabiliza naveta spațială.

Cam în momentul acela, au intrat în raza de acțiune a unei alte stații de urmărire. Coastal Sentry Quebec (CSQ), o navă în Pacificul de vest, în sudul Japoniei, cu o abilitate limitată de a comunica cu centrul de comandă al misiunii. Echipajul și-a dat seama că ceva este în neregulă. Măsurătoarea telemetrică le spunea că Gemini se desprinsese din andocare, dar nu știau de ce. Aveau doar câteva minute de comunicare înainte ca naveta spațială să treacă pe deasupra lor și să iasă din nou din rază.

„Gemini 8, CSQ CapCom. Cum stați?".

„Avem probleme serioase", a transmis Scott. „Ne dăm peste cap. Ne-am desprins de Agena".

Șeful comunicațiilor de pe CSQ îl putea auzi pe Scott, deși mișcarea violentă de rotație îi distorsiona cuvintele și tiparele de bruiaj ale antenelor fragmentau transmisia. Vocile se auzeau și apoi amuțeau. Stația nu putea face nimic în afară de a lua la cunoștință și a întreba care este problema.

„Ne rotim și nu putem opri nimic", a spus Armstrong. „Rotația spre stânga crește constant".

Se învârteau pe toate axele cu aproape două rotații complete pe secundă. Tot ce nu era atașat în cabină – hârți, liste de instrucțiuni, planul de zbor – se lovea de pereți. Ambii bărbați erau aruncați de colo-colo și amețeau. Le

era greu să vadă butoanele și întrerupătoarele de deasupra capului. Urma să li se facă greață, din cauza conținutului stomacal care se lovea de pereții stomacului. Urma și nistagmusul vestibular, o senzație de amețeală care avea să cauzeze o mișcare incontrolabilă a globilor oculari și vedere încețoșată. Ambii bărbați erau la doar câteva secunde de leșin. Dacă se întâmpla asta, șansele de redresare erau foarte mici. Puteau auzi centrul de comandă de la Houston care întreba CSQ ce se întâmplă, apoi CSQ încercând să explice și, apoi, brusc au ieșit din nou din raza de acoperire pentru 15 minute.

Armstrong și Scott știau că există o singură opțiune: sistemul de control al reintrării și cele două inele distincte de propulsoare din vârful navetei. „Tot ce avem în stânga este sistemul de reintrare", a spus Armstrong, cu voce sfârșită.

„Fă-o", i-a răspuns Scott.

În interiorul navetei spațiale erau jumătate de duzină de panouri de comandă. Întrerupătorul sistemului de reintrare era într-un loc ciudat, fix deasupra capului lui Armstrong. După ore nesfârșite în simulator, fiecare bărbat cunoștea poziția fiecărui buton doar atingându-l, asemeni piloților de luptă. Trecuseră prin verificări ale cockpitului legați la ochi și aplicaseră acest lucru și în antrenamentul pentru misiunea Gemini. Împreună cu întrerupătorul sistemului de control al reintrării, pe panou exista o duzină de alte întrerupătoare. Cumva, Armstrong a ridicat mâna și l-a găsit pe cel corect. A dat de el, apoi a pornit întrerupătoarele care activau motoarele care trebuia să controleze reintrarea Gemini în atmosfera terestră.

Armstrong nu a primit niciun răspuns. L-a rugat pe Scott să încerce și el – nici Scott nu a avut succes. Fără o manșă de control manuală, nu ar fi ajuns acasă. Încă învârtindu-se și dându-se peste cap – propulsoarele rachetei erau pornite, dar nu exista aer care să încetinească mișcările capsulei –, au început să dea din nou de întrerupătoare în caz că unul era în poziția greșită.

Fix în clipa aceea, manșele au început să funcționeze. Pulsând delicat propulsoarele, Armstrong a reușit să încetinească mișcarea violentă de rotație și, într-un final, să o oprească. A oprit sistemul de control al reintrării pentru a economisi combustibil – aveau nevoie de el și folosiseră aproximativ 75 la sută doar pentru a opri rotația. A reactivat propulsoarele de manevră unul câte unul până a găsit vinovatul: numărul opt, cel care deplasa naveta pe verticală, era blocat pe poziție, probabil din cauza unui scurtcircuit electric. Nu auziseră cum cedează propulsorul deoarece probabil fusese așa de la început. Gemini, nu Agena, era de vină.

Una dintre regulile misiunii Gemini spunea că refolosirea sistemului de reintrare este echivalentă cu anularea misiunii; dacă propulsoarele aveau vreo scurgere, echipajul nu va putea aduce naveta în poziția corectă pentru retropropulsia care o va stabiliza și o va întoarce pe pământ sub unghiul potrivit. Controlul altitudinii era esențial pentru a reintra în siguranță în atmosferă. Directorul de zbor John Hodge, un englez cărunt cunoscut pentru imperturbabilitatea sa, știa că trebuie să oprească misiunea. Dar unde? Și când? Cât mai curând cu putință, desigur, dar puteau găsi o zonă de recuperare potrivită?

După chinul de 26 de minute, Armstrong a spus: „Scuze, partenere". Intenționa să îl lase pe Scott să preia comanda Gemini mai târziu, iar plimbarea în spațiu pentru care se antrenase din greu nu va mai avea loc. Dar Scott știa că nu aveau de ales.

Douăzeci de minute mai târziu, după ce a trecut în revistă opțiunile cu controlorii săi de zbor, Hodge s-a hotărât: reintrarea în cea de-a șaptea orbită, la mai puțin de trei ore depărtare. Dacă retropropulsia se desfășura conform planificării, punctul de recuperare ar fi urmat să fie undeva la

După chinul de 26 de minute, Armstrong a spus „Îmi pare rău, partenere". Plimbarea prin spațiu pentru care Scott se antrenase din greu nu va mai avea loc.

OMUL DE PE LUNĂ
Pe 20 iulie 1969, Armstrong a fpcut acestă fotografie celebră. În plan opus: Trei ani mai devreme, Gemini 8 a fost ridicată la bordul vasului USS Leonard F. Mason, iar astronauții au fost primiți cu brațele deschise în Hawaii.

997 de kilometri de coasta sudică a Japoniei. Un distrugător al Marinei a început să se miște cu viteză maximă către poziția respectivă.

În timp ce Gemini 8 a trecut pe deasupra Africii, Armstrong își făcea griji că vor ateriza într-o regiune îndepărtată și posibil pe teren accidentat. Naveta spațială fusese proiectată să reziste, dar impactul avea să fie excesiv, chiar și cu sistemul de absorbire a șocului. Fiindcă nu aveau niciun control asupra aterizării, ar fi fost imposibil să evite obstacolele de la sol cum ar fi un deal abrupt sau chiar un munte. Pe măsură ce vedea cum Himalaya devin din ce în ce mai mari, Scott a început să își facă și el griji. Dar, în timp ce naveta se prăbușea spre pământ, parașutele s-au activat și cei doi astronauți au răsuflat ușurați văzând dedesubtul lor întinderea albastră a apei.

La douăzeci de minute după ce au aterizat în apă, trei scafandri au sărit dintr-un avion de transport al Forțelor Aeriene și au asigurat naveta spațială. Trei ore mai târziu, distrugătorul a ridicat Gemini 8 la bord. Echipajul era sănătos, dar extenuat după zborul de 10 ore și 41 de minute.

Printre astronauții mai noi au existat zvonuri că cei doi s-au panicat, dar niciun veteran al zborurilor spațiale nu a crezut așa ceva. Urmaseră instrucțiunile din manual și făcuseră ce fusese necesar pentru a supraviețui – și o făcuseră cu măiestrie. Departe de a-i învinovăți pe cei doi, oficialii NASA au lăudat echipajul pentru stăpânirea de sine în condiții extreme. Au fost în special impresionați de comandant. Zborul nu a făcut decât să confirme ce știau: Armstrong era, chiar și într-o criză, extrem de calm. N

➤ *Fragment extras din volumul Shoot for the Moon/ Ținta e Luna de* **James Donovan**. *Copyright © 2019 de James Donovan. Retipărit cu permisiunea Little, Brown and Company. Toate drepturile rezervate.*

RUGBY

STEJARUL din Crângași

Vali Calafeteanu are 100 de selecții la echipa națională, cinci titluri de campion național, multe cupe, dar și câteva accidentări grave în urma cărora i s-a spus că nu va mai putea face rugby. Și încă joacă.

POVESTEA LUI VALI ÎNCEPE ÎN cartierul bucureștean Crângași. Cumva, destinul lui avea un curs deja stabilit. Tatăl său, Constantin Calafeteanu, era, în anii '80 și începutul anilor '90, unul dintre jucătorii de bază ai Griviței, pe postul de aripă. Cu el a ajuns prima dată pe terenul de rugby. Vali e un tip deschis, parcă mereu pus pe șotii. Când povestește despre rugby, se schimbă și-l vezi cum retrăiește orice clipă, mai bună sau mai rea, de pe teren. Acum se reîntoarce în timp.

„Rugby-ul e o moștenire de familie, am preluat microbul de la tata. Am început la Grivița, prima legitimație am avut-o la 7-8 ani, jucam la optari. Până atunci mai fusesem cu tata la antrenamentele lui. El se pregătea și eu mă jucam pe acolo, prin spatele butului. Am stat la Grivița din 1992 până în 1996, și l-am avut antrenor pe nea Tică, Dumnezeu să-l ierte! El m-a învățat rugby. Eram mic, nu-mi amintesc exact acea perioadă, dar nea Tică mi-a rămas în memorie.

În 1996 am plecat la Nicolae Manolache la Metrorex, eram la U12 atunci, iar tata a rămas antrenor la Grivița. Eu am plecat numai ca să nu rămân în echipa antrenată de tata, să nu spună cineva că sunt favorizat. La Metrorex pot să spun că m-am format atat din punct de vedere al educației cât și ca jucător. A fost o perioadă foarte bună pentru mine, școlară și sportivă. La nivel de juniori am câștigat tot ce se putea câștiga: titlurile la juniori 3, juniori 2, juniori 1. Nicolae Manolache a fost cel care m-a format ca jucător și ca om, a fost unul dintre oamenii importanți pentru educația mea", își amintește Vali Calafeteanu.

Dublu campion cu Dinamo

În 2004 a ajuns la seniori, la Dinamo, fiind dorit acolo de celebrul antrenor Mircea Paraschiv. Acolo a făcut și armata, așa cum o făceau toți sportivii clubului.

„La Dinamo am avut culoar, cum se spune, pentru că n-am avut timpi morți, așa cum se întâmplă când se face trecerea la seniori. Când am ajuns acolo, titular pe postul de mijlocaș la grămadă era Iacob Marius, dar el se afla la sfârșitul carierei și s-a retras după o jumătate de an. Am avut o perioadă în care am avut foarte multe de învățat. Din 2004 până în 2009 au fost niște ani foarte buni la Dinamo, am câștigat două titluri de campion național și Cupa României. Tot atunci am avut o ofertă de juca în Franța, ofertă venită prin antrenorul de atunci al echipei naționale, Robert Antonin. Ar fi trebuit să plec împreună cu Florin Vlaicu și Ionuț Dimofte, însă eu eram atunci la facultate și am preferat să nu întrerup cursurile. Nu am regretat niciodată această decizie. Am rămas la Dinamo și, la 23 de ani terminam facultatea de Comerț și Turism și eram cel mai tânăr ofițer al clubului, dar eu nu m-am mulțumit cu asta", spune Vali.

În 2007 a avut prima accidentare majoră. La un derby Dinamo-Steaua și-a rupt clavicula. După cinci luni de recuperare era din nou în teren și juca tot contra Stelei în finala campionatului. Clavicula a cedat din nou, în același loc. Atunci a fost operat și clavicula a fost fixată cu o placă de titanium. Puțini jucători au reușit să treacă peste o astfel de accidentare în rugby.

Plecarea din București și prima cumpănă

În 2009 era la Dinamo, avea tot ce-i trebuie, era angajat al Ministerului de Interne, asta însemnând o situație materială stabilă. Dar el a decis să plece și să renunțe la toate aceste avantaje pentru că voia să facă performanță în continuare, iar la Dinamo nu mai erau condiții pentru acest lucru.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

ASTON MARTIN
În sufletul fabricii de bijuterii pe patru roți » P.52

VALENTIN CALAFETEANU (stânga) și Mădălin Lemnaru după come-back-ul istoric de meciul cu Canada, la Cupa Mondială din 2015. Vali și tatăl său, Constantin Calafeteanu, după finala campionatului din 2013, câștigată sub culorile Timișoarei (jos)

„Mi-aduc aminte cum îmi spunea doamna Elisabeta Lipă: «Valentin, ești cel mai tânăr ofițer al clubului Dinamo, tu îți dai seama ce pierzi dacă pleci?».

Le-am pus pe toate cap la cap și mi-am spus că e încă devreme să mă gândesc doar la confortul unui post de ofițer în Ministerul de Interne. Eu fiind bucureștean 200%, nu mă vedeam niciodată plecat din Capitală. Dar am decis să plec în necunoscut, cu Dan Dinu, care, la vremea aceea, era un prim investitor privat în rugby-ul românesc. Ne-am dus mai întâi la Arad. Eram mai mulți jucători tineri, eu, Cătălin Fercu, Radu Băsălău. Am încercat să formăm o echipă care să se bată la titlu. Eu, la 24 de ani, eram printre cei mai bătrâni jucători. Au fost însă neînțelegeri între antrenor și finanțator și totul s-a terminat în mai puțin de un an", povestește amuzat, acum, Vali. Atunci, situația era chiar disperată.

Imediat cum a semnat cu Aradul, la meciul din 2010 disputat de Stejari cu națională Rusiei, Vali Calafeteanu și-a rupt antebrațul după o intrare la placaj. O accidentare peste care orice sportiv trece cu greu. Este foarte dificil să revii într-un joc de contact la cel mai înalt nivel după o astfel de accidentare. „Am fost out patru luni de zile. Îți dai seama în ce panică eram atunci? Plecasem și din Poliție și de la Dinamo, plecasem din oraș și îmi rupsesem mâna. Mă gândeam ce o să fac? Dar uite că lucrurile au mers bine și eu am revenit mai puternic. Am mai avut accidentări și perioade grele, dar am avut capacitatea să revin mereu mai puternic și ăsta cred că este unul dintre punctele mele forte. Mental am reușit să mă reculeg și să trag și mai tare".

După patru luni, Vali revenea pe teren, având o plăcuță și câteva șuruburi montate în mână.

Timișoara, echipa de suflet

După problemele de la Arad, nimic nu mai părea sigur. Însă au avut noroc de un investitor serios. „Dan Dinu își luase un angajament față de noi. Nu era nimic pe hârtie, însă el și-a spus că ne-a adus până acolo și nu poate să ne lase pur și simplu. Așa am plecat la Timișoara împreună cu ceilalți colegi aduși de Dan Dinu. Apoi cred că a văzut toată lumea ceea ce am creat acolo, ce performanțe am avut: trei titluri de campioni și patru Cupe ale României.

La Timișoara m-am adaptat foarte bine. Se zice că frumusețea locului o dau oamenii și exact așa a fost. Acum, depinde și ce cauți. Eu m-am dus acolo să joc rugby, să fac performanță, m-am dus să-mi văd de treabă și nimic mai mult. Tocmai de aceea, din punctul meu de vedere e mai greu să obții performanță în orașe mari precum Bucureștiul și am atâtea exemple. Când vii din afară și dai puțin de bani și de atâtea tentații, pe care poate nu le-ai gustat când trebuia, poți repede să pierzi controlul", crede rugby-stul.

Timișoara a rămas în sufletul lui, are încă mulți prieteni în oraș. Ține minte exact ziua în care a plecat: 26 ianuarie 2017.

„Îți spun sincer, eram cu bagajele în mașină, singur, noaptea, imediat după ziua mea, pe care o petrecusem cu câțiva prieteni, și aveam lacrimi în ochi. Pentru mine, Timișoara e capitolul cel mai frumos din cariera de jucător, sunt mândru de ceea ce am lăsat în urma mea acolo, dar sunt la fel de mândru și de ceea ce am obținut la Dinamo. La fel și acum, la CSM, nu am venit să pierd vremea, am venit să joc și eu consider că se vede aportul nostru, al jucătorilor cu experiență. Eu cred că oriunde, nu doar în sport, dacă există continuitate și se fac investiții este clar că vor veni și rezultatele".

A doua fractură la aceeași mână

La Timișoara a avut însă și o altă încercare foarte grea. În 2012, la prima finală cu Timișoara împotriva celor de la Baia Mare și-a rupt aceeași mână, în același loc. Nu erau prea mulți care-i mai dădeau vreo șansă ca jucător de rugby.

Devine serios când își aduce aminte: „S-a rupt cu plăcuța cu tot, chiar dacă medicii spun că un os nu se mai poate rupe în același loc. A fost același tip de accidentare. M-am dus cu brațul deschis la placaj, dar adversarul a ridicat genunchiul și nu am apucat să strâng brațul. Am lovit în genunchi și osul a cedat. Atunci a fost mult mai greu. Aveam 27 de ani, mai aveam de jucat și totul părea să prăbușească. Am avut din nou puterea să trec peste, m-am antrenat singur aici, în București, a fost greu, dar am ieșit și mai întărit".

Readaptarea în București

În 2017 a decis să accepte o nouă provocare și a venit la CSM. Culmea, reacomodarea în București nu a fost așa ușoară.

„Tocmai schimbasem barca, ieșeam dintr-o zonă de confort totală și veneam aici s-o iau din nou de la zero.

Nu mă așteptam ca readaptarea în București să fie așa dificilă după 7 ani la Timișoara. Intrasem acolo într-un alt ritm din toate punctele de vedere. Nici nu m-am gândit că ar putea să-mi fie așa greu să mă readaptez în București. Și vorbesc despre oamenii de pe stradă, de trafic, de tot. Am trecut peste perioada asta și acum e totul ok", spune Calafeteanu.

Acum are doi ani de când a revenit în București și spune că lucrurile merg în direcția în care și-a propus. CSM a câștigat deja al treilea trofeu (Cupa României) din istoria clubului. Vali se gândește la viitor și își pregătește pașii pentru ceea ce va urma:

„Mă simt bine din punct de vedere fizic și vreau să mai joc doi-trei ani. Am terminat de curând școala de antrenori și deja am două săptămâni de când lucrez cu echipa U19 de la CSM. Lucrez cu compartimentul de treisferturi, încerc cât pot să le ofer din informațiile și experiența mea, îi ajut și eu, la fel mă ajută și ei pe mine. Astfel voi vedea dacă este pentru mine treaba asta, dar acum vreau să joc pentru că mă simt bine fizic, iar de antrenat, pot să mai antrenez după aceea încă mulți ani, de jucat...".

Era să rămână fără un rinichi

Ultimul moment greu prin care a trecut a fost accidentarea din 2017.

„Uite, sunt așa niște chestii care s-au repetat în viața mea de cât ori am schimbat echipa. Când am venit la CSM, am semnat contractul prin februarie și, după un meci cu Steaua, era să rămân fără un rinichi. Cinci – șase luni nu am mai putut să joc. Când aveam antebrațul rupt, mai alergam, mă mai mișcam, de data asta nu am putut să fac nimic. Am stat 9 zile în spital, din care 3 zile nu am putut să mă ridic. Atunci a fost momentul cel mai greu , pentru că toți îmi spuneau că n-o să mai fac rugby niciodată. Mi-au spus, chiar pe 1 mai 2017, că trebui să-mi extirpeze rinichiul. Era un hematom foarte mare care tot creștea. Am avut șansa că în aceeași noapte s-a oprit sângerarea și nu a trebuit să îmi mai scoată rinichiul. A fost foarte greu, aveam 32 de ani, deja mă gândeam la alte lucruri pe care ar trebui să le fac. Dar mental consider că sunt puternic. Nu știu dacă am fost așa din totdeauna, însă cred că toate momentele astea grele prin care am trecut m-au întărit și m-au făcut să devin tot mai puternic.

Toate sacrificiile, munca și toată pasiunea asta pe care o avem noi pentru rugby sunt răsplătite într-un final și nimic nu este întâmplător".

Vali joacă din nou rugby la cel mai înalt nivel. A revenit și la echipa națională deși nu mai credea nimeni, și este al treilea jucător din istoria rugby-ului nostru care a atins 100 de selecții, după Florin Vlaicu și Cătălin Fercu, alți doi colegi de generație.

Primul meci la națională, victorie cu Japonia

În 2004 a venit prima convocare la echipa națională, Vali fiind remarcat de selecționerul de atunci, francezul Robert Antonin. Convocarea venea după participarea la Campionatul Mondial de juniori acolo unde echipa României reușea să reintre în prima grupă valorică. Din acea echipă făceau parte Florin Vlaicu și Cătălin Fercu, jucători care aveau să treacă apoi, ca și Vali, de 100 de selecții la echipa mare.

Calafeteanu a debutat ca titular pe postul de mijlocaș la grămadă la 19 ani, în noiembrie 2004, într-un meci cu Japonia, câștigat de Stejari, în Ghencea, cu 25-10, „o amintire foarte frumoasă". Nu-și imagina atunci că va ajunge la 100 de meciuri în tricoul „Stejarilor".

„Cu echipa națională am participat la Cupele Mondiale din Franța- 2007, Noua Zeelandă– 2011 și Anglia- 2015. Au fost multe momente pe care mi le amintesc de parcă au fost ieri. Dar cel mai important este meciul cu Canada de la Cupa Mondială din 2015, când am reușit cel mai mare come-back din istoria competiției, revenind și câștigând deși eram conduși cu 15 – 0. Dezamăgirea mea cea mai mare este această Cupă Mondială la care România

Valentin Calafeteanu este unul dintre cei trei jucători români cu 100 de selecții la echipa națională

VALENTIN CALAFETEANU (în galben) într-o fază de joc împotriva Italiei la Cupa Mondială din 2015. Bucuria câștigării Cupei României cu echipa CSM București (jos)

nu participă și nu din cauza noastră a jucătorilor. Au fost motive independente de noi. Asta a fost cea mai mare dezamăgire, anul trecut am primit cea mai proastă veste, am trecut peste, că n-avem ce să facem, dar pentru noi jucătorii va fi durerea cea mai mare. Să știm că trebuia să jucăm meciul de deschidere cu Japonia și acum să vedem Rusia în locul nostru". De-a lungul timpului, Vali Calafeteanu a acoperit și alte posturi în meciuri importante. A jucat ca mijlocaș la deschidere atât pentru echipa națională cât și pentru cea de club. Mulți specialiști îl vedeau potrivit pentru acest post.

România are nevoie de jucătorii străini

Discuția curge apoi despre rugby. Știu că este prieten cu câțiva jucători străini care activează în campionatul nostru și chiar la echipa națională.

Vali crede că, mai ales pentru compartimentul de treisferturi , în situația actuală a rugby-ului românesc, avem nevoie de infuzia asta de jucători străini.

„Și n-o facem doar noi. O face Franța, o face Anglia, o face chiar Noua Zeelandă, de ce să nu o facem și noi? Nu putem face față altfel la nivelul pe care și-l dorește echipa națională.

Acum am câțiva colegi străini la CSM care vorbesc despre echipa națională a României, își doresc să ajungă acolo. Moa, un centru, Lama, o aripă, sunt jucători străini care pot să aducă un plus echipei naționale. Și știu ce înseamnă nivel internațional, indiferent că joci cu Rusia, cu Tonga sau cu o altă echipă. E cu totul altceva".

Rugby, sportul care l-a format ca om

„Tot ceea ce sunt se datorează rugby-ului", spune Vali, și nu e deloc o declarație de fațadă. Într-un fel sau altul, acest sport a modelat viața multora dintre cei care l-au practicat. „Rugby-ul te formează într-o anumită perspectivă, te întărește din mute puncte de vedere. Și până la urmă, eu am trăit întotdeauna din rugby, chiar dacă multora nu le vine să creadă. E foarte important să faci ceea ce îți place și să și poți trăi din asta. Jucătorii de echipa națională din România, în ultimii ani, au ajuns să câștige suficient pentru a avea o viață confortabilă. Nu mai e cum era pe vremuri când trebuia să mergi să lucrezi ca bodyguard cine știe pe unde ca să poți trăi. Acum, dacă ești un jucător bun și ai grijă de tine, mai ales de viața extra-sportivă, ajungi în postura de a câștiga și titluri, dar și de a fi remunerat corespunzător", spune Calafeteanu.

Ca orice sportiv care se respectă, Vali este profesionst și în timpul liber pe care încearcă să-l petreacă într-un mod cât mai util.

„În general mă odihnesc, așa cum face, cred eu, orice sportiv. Am perioade în care doar citesc, nici nu deschid televizorul. Am perioade când ma uit la seriale, ascult muzică sau îmi place să mă plimb prin Herăstrău. Și mie îmi place să ies cu prietenii, dar nu să-mi trebuiască apoi două zile ca să-mi revin și să pot din nou să mă antrenez. Ca sportiv de performanță trebuie să ai un echilibru pe care nu mulți și-l găsesc, mai ales atunci când dau de performanță și de ceva bani", crede Vali.

După o viață petrecută în cea mai mare parte între buturi, cu atâtea sacrificii, dar și cu multe satisfacții, îl întreb ce și-ar mai dori. „Îmi doresc foarte mult să am un copil în perioada următoare. Acum, cei apropiați îmi spun că toată energia mea se duce pe partea profesională, pe rugby, dar eu cred că toate vin la momentul oportun pentru fiecare dintre noi", încheie Vali.

CV

- Data nașterii: 25.01.1985
- 1992-1996 RC Grivița București
- 1996-2004 CS Metrorex
- 2004-2010 CS Dinamo
- 2010-2011 UTA Arad
- 2011-2017 Timișoara Saracens
- 2017 – prezent CSM București

Palmares

- **Campion național**: 2007, 2008 - ambele cu Dinamo; 2012, 2013, 2015 - Timișoara Saracens
- **Câștigător al Cupei României**: 2008 - Dinamo; 2011, 2014, 2015, 2016 - Timișoara Saracens; 2018, 2019 - CSM București
- **Câștigător al Cupei Regelui**: 2015 - Timișoara Saracens, 2018 - CSM București
- **Participant la trei ediții ale Cupei Mondiale**: Franța - 2007, Noua Zeelandă - 2011 și Anglia - 2015.
- **Câștigător European Nations Cup**: 2006, 2010
- **Câștigător Rugby Europe International Championships**: 2016/2017
- 100 de selecții la echipa națională

SPORT

300 de copii la „Festivalul de mini-rugby Cristache Mitrea"

Cele două terenuri de la Arcul de Triumf au devenit, timp de câteva ore, locul de joacă, dar și de joc, al micilor rugby-și, băieți și fete.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

A TREIA EDIȚIE A „FESTIVALULUI de Rugby Cristache Mitrea" a adus la un loc copiii cluburilor ACS Șoimii București, RC Grivița, CSO Pantelimon, C.S. Gloria Buzău, C.S.S. Bârlad, RC Flamingo și echipa orașului Chișinău din Republica Moldova.

Fără să existe presiunea rezultatelor, copiii de la categoriile U8, U10, U12, U14 au jucat cu hotărâre și, la sfârșit, au fost recompensați cu medalii, diplome, trofee și dulciuri asigurate de sponsorii Festivalului: Nestle România, Carrefour România, Ferrero, Tedi, Dis Prod, Patiseria Tineretului, H5 Worldwide Strategies, ARBOmedia, Ovidiu Fer, Cătălin Timofte.

Tot cu această ocazie a avut loc și o întâlnire a veteranilor care au fost pregătiți de Cristache Mitrea. Jucători ai echipei naționale au fost prezenți la competiție și au împărtășit copiilor din experiența lor. Vremea bună a completat această sărbătoare organizată în memoria omului de rugby, profesorului și antrenorului Cristache Mitrea, personalitate care a marcat evoluția acestui sport în țara noastră. Cristache Mitrea a fost una dintre personalitățile rugby-ului românesc care și-a pus amprenta asupra acestui sport în cele două decade cât a activat ca secretar general al Federației Române de Rugby și președinte al Asociației Municipale de Rugby București.

Cristache Mitrea s-a născut la 27 februarie 1949, în București, iar la șase ani începea să meargă la primele antrenamente de rugby, la echipa de copii a Rapidului. De aici a fost promovat la echipele de juniori ale Grivița, având-i ca antrenori pe Milică Constantin, Titi Cocor sau Tudor George -Ahoe. A practicat și atletism, specializarea sa fiind în probele de aruncări – greutate, disc și suliță.

Odată cu intrarea la Institutul de Educație Fizică și Sport București, acesta a ales rugby-ul, începând să joace și în echipa Institutului, specializându-se pe postul de linia a II-a și având-l ca antrenor pe Rene Chiriac. În ce privește senioratul, a evoluat la Contactoare Buzău.

Din 1977 a devenit antrenor la CSS „Triumf" București.

Începând cu anul 1986, a ocupat funcția de secretar general al Federației Române de Rugby (1986-1990), devenind și membru în Biroul Federal, unde va rămâne până în 2004.

Timp de câțiva ani a ocupat funcția de șef de serviciu în Ministerul Sportului, dar și pe cea de secretar general al Federației Române de Patinaj.

Rugby-ul rămâne însă marea lui pasiune și, în 2001, inființează Asociația Municipală de Rugby București. În 2013, pe când ocupă funcția de inspector de specialitate în MTS, este nevoit să se pensioneze pe caz de boală.

ROCK FM
It Rocks!
www.rockfm.ro

ASTON MARTIN

În sufletul fabricii de bijuterii pe patru roți

Newsweek România a fost la Newport Pagnell, în centrul istoric al Aston Martin, și la fabrica modernă Aston Martin din Gaydon, pentru a vedea cum, în epoca roboților, încă se mai construiesc mașini cu suflet.

PUTERE, STIL, FRUMUSEȚE ȘI suflet. Există mai mulți producători exclusiviști de mașini sport de lux. Însă nu mulți se pot lăuda cu un echilibru aproape perfect între cele patru caracteristici enumerate, cu un nivel de asamblare și personalizare manuală aproape integral, cu o grijă acordată modelelor de acum 50 de ani ca pentru un supercar nou-nouț și cu prezența pe rampa din service, pentru un schimb de ulei, a mașinii legendare a personajului James Bond interpretat de Sean Connery - DB5. Fondată în 1913 de Lionel Martin și Robert Bamford, doi pasionați de mașini, propulsie și motorsport, într-un mic atelier din Londra, Aston Martin Lagonda Global Holdings Plc a început să scrie istorie în industria britanică de automobile din anii 1950 – 1960.

Nu prea îmi aduc bine aminte cum am ajuns la patru dimineața la aeroport sau cum a fost zborul. Interesant este că, în jur de ora 8.30, m-am trezit la Luton, în apropiere de Londra, după ce am mers pe jos pe pista aeroportului, de la avion până la terminal, ca și cum m-aș fi dat jos dintr-un autobuz la Autobaza Militari. Ziua se anunța frumoasă și interesantă. Nici nu avea cum să fie altfel, era ziua Aston!

Aston Martin Works

Cum timp de aproape 50 de ani cartierul general Aston Martin, inclusiv linia de producție de pe care au ieșit circa 13.300 de mașini, de la DB2/4 MkII, DB4, și DB5 până la V8 Vantage și primul Vanquish , s-a aflat în Newport Pagnell, prima oprire a shuttle-ului condus de un indian simpatic a avut loc pe Tickford Street. Acum, după deschiderea fabricii din Gaydon în 2003, aici funcționează cel mai important service Aston Martin (am văzut pe rampe, de exemplu, mașini din Kuwait, Elveția sau Germania) și, din 2012, un showroom, inclusiv pentru mașini second-hand. Iar vechile hale au fost transformate în centru „Heritage", pentru întreținerea, repararea și restaurarea modelelor de epocă. Totul, sub denumirea Aston Martin Works.

La intrarea în showroom, torcea un DBS Superleggera, o frumoasă bestie de asfalt cu motor twin-turbo V12 de 715 cai putere, care ajunge la 100 km/h în 3,4 secunde. Când ne-am apropiat, a tăcut însă. Dezamăgiți, am comentat. Și, surpriză, bărbatul de la volan ne-a răspuns într-o română „crystal clear": „Dacă doriți, o pornesc!". Românul de vreo 37-40 de ani lucra de câțiva ani în service-ul Aston Martin și era foarte încântat.

Apoi, delegația de jurnaliști români a fost întâmpinată de Scott Fischer, Heritage Communication Manager Aston Martin, care a început să ne introducă cu entuziasm în istoria mărcii.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

3

4

5

1. Stilul și rafinamentul DB5-ului generează și astăzi emoții pe Tickford Street. **2.** În centrul „Heritage", tinichigii recrează manual elemente de caroserie. **3, 4, 5.** La Aston Martin Works se află cel mai important service și un centru second-hand. **6.** La Gaydon, Aston-ul este mașină de serviciu. Pentru șefi, evident. **7, 8.** În zona „Heritage", se lucrează preponderent manual și încă sunt folosite mașinării și unelte originale.

7

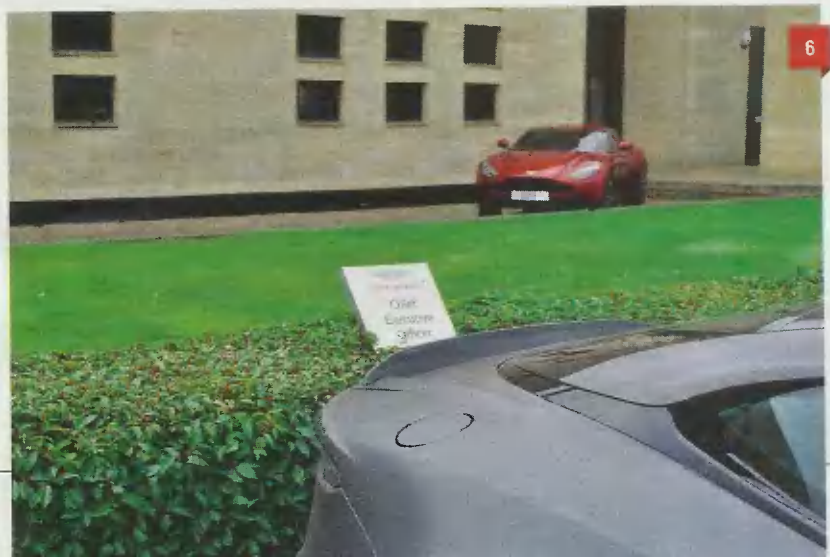

6

8

PE LINIA DE LA GAYDON sunt produse concomitent patru modele (stânga). Showroom-ul Aston Martin de la București respectă cu strictețe standardele mărcii.

Nu a apucat să parcurgă prea mulți pași, însă. Paul Spires, președintele Aston Martin Works, a intrat pe fir și, cu mult umor britanic, a ținut morțiș să ne facă el turul. Spec-ta-cu-los!

Cel mai important service Aston Martin are 18 posturi principale de lucru și arată ca o farmacie. Nicio pată de ulei, mecanicii lucrează cu mănuși curate ca doctorii, iar mașinile sunt protejate cu huse speciale, croite pe măsura fiecărui model. Dar nu aceasta este partea spectaculoasă. În zona de service se află o cameră în care se fac și se refac caroserii și elemente de caroserie manual, cu ciocănelul. Doi tinichigii lucrau meticulos, cu mare artă, la o aripă din aluminiu de DB5. Apoi, în zona „Heritage", încă mai sunt folosite o serie de mașinării și unelte originale. Iar pe baza documentației tehnice din arhivă, Paul Spires a precizat că atelierul poate replica orice piesă. Cu astfel de servicii și cultură pentru automobil, nu e de mirare că, de exemplu, 80% dintre cele 1.059 de DB5-uri produse între 1963 și 1965 încă își mai încântă proprietarii.

În căutarea roboților

Fabrica Aston Martin se află în inima industriei auto a Marii Britanii, la Gaydon, în Warwickshire, lângă cartierul general Jaguar Land Rover și la circa 40-50 de minute de mers cu mașina de circuitul de Formula 1 de la Silverstone. Ca la castelele de odinioară, intrarea este străjuită de un „șanț" cu apă, dar în spatele crenelurilor nu se află tunuri și soldați, ci o armată de specialiști, birouri elegante și individuale în care clienții își pot personaliza bijuteria cum vor alături de un consultant, un muzeu, și un magazin cu accesorii. Nimic nu te duce cu gândul că din spate, din hale, ies circa șapte mii de automobile sport de lux în fiecare an. Totul, de la fețe de uși, panouri de bord și scaune, până la cablaje, motoare și transmisii, se face sau se montează aproape manual, cu cea mai mare grijă și atenție posibile.

Nu am văzut decât câțiva roboți, deși ne aflăm în era automatizării și a exoscheleților. Cifrele confirmă meticulozitatea. Dacă într-o fabrică de volum producția unei mașini noi începe la fiecare câteva secunde, la Aston startul se dă la fiecare circa 25 de minute, și întregul proces, până la inspecția finală, durează 200 de ore, adică, peste opt zile. Mai mult, lucrătorii nu se pot plictisi niciodată, pe aceeași bandă fiind produse patru modele, DB11, Vanquish, Rapide și Vantage, iar fiecare mașină este unică în felul ei. Ne-au confirmat-o două românce de la „Secția pielărie", care tăiau, prelucrau și personalizau pielea pentru îmbrăcarea planșelor de bord și a fețelor de uși. Fără a întârzia procesul de fabricație, ne-au spus zâmbind că sunt sunt apreciate și mândre că lucrează la Aston Martin.

Primul centru Aston Martin din Europa Centrală și de Est, deschis la București

Aston Martin a deschis la București prima sa reprezentanță din Europa Centrală și de Est. Cele mai apropiate centre Aston de această zonă se află la Viena, Istanbul sau Moscova. Și, mai mult, reprezentanța din România se ocupă și de piețele din Bulgaria, Moldova, Ungaria, Serbia, Muntenegru și Slovenia. Centrul Aston Martin București funcționează într-o locație construită special și dedicată exclusiv brand-ului britanic iconic. Suprafața de 1.500 de metri pătrați a reprezentanței include o zonă de showroom, una de lucrări post vânzare și o parcare subterană. Pardoseala din travertin bej, parchetul și mobilierul sunt identice cu cele întâlnite la Aston Martin Works, standardul Aston Martin fiind același în întreaga lume.

EI AU ALES ADEVĂRUL

TU?

www.BucurestiTV.net

CARTE

Răscolind țărâna

Într-un somptuos nou volum, Lauri Kranz ne dovedește că oricine se poate întoarce la natură și își poate cultiva propriile alimente

ÎNAPOI LA SĂMÂNȚĂ „Hrănirea și frumusețea au fost la un moment dat scopuri distincte, dar nu și pentru mine", spune Kranz. „O grădină comestibilă trebuie să trezească simțurile asemeni unei grădini ornamentale. Uneori las rucola să încolțească doar pentru că are flori frumoase".

DE MARY KAYE SCHILLING

PASIUNEA LUI LAURI KRANZ A FOST întotdeauna mare, însă începuturile au fost umile, pe lotul de legume al tatălui său, în grădina din spatele casei lor din Bloomfield, Connecticut. Terenul curgea în pantă către marginea unei păduri și, copil fiind, deseori lucra alături de tatăl ei, „vorbind sau nu în timpul ăsta", spune ea, „scoțând buruieni din pământ și udând plantele – era exact magia de care aveam nevoie".

Aveau castraveți, unul sau doi pepeni, roșii zemoase și flori ale soarelui înalte. Și, când s-a aventurat în afara grădinii, în pădure, a găsit varză sconcs și „arbuști pitici, plini de fructe roșii. A fost intrarea mea în pădure și în minunile naturii".

Kranz a crescut, s-a mutat la Los Angeles, a devenit cântăreață – textieră și a făcut doi băieți. Într-un final, a descoperit o cale de a-și transforma entuziasmul din copilărie într-o carieră și, mai mult de atât, într-o misiune. Totul a început cu voluntariatul la școala gimnazială a fiului său cel mare; a ales ca activitate grădina, devenind rapid obsedată. „M-am dus la bibliotecă și am împrumutat toate cărțile despre grădinărit", spune Kranz. „Grădina școlii a devenit laboratorul meu".

În curând, creștea legume acasă și, când fiul cel mic a început școala, în programa școlară nu era inclus grădinăritul. „Așa că am pus eu bazele unei grădini", spune Kranz. „Părinții mă întrebau dacă îi pot ajuta cu grădina de acasă, pe care o vedeau apoi prietenii lor..." și așa mai departe, până a pus bazele unei afaceri, Edible Gardens L.A., înființată în 2009. Lista ei de clienți include și celebrități (printre ele se numără Katy Perry, Adam Scott și Nicole Ritchie), restaurante de top, muzee și pe oricine e interesat să își cultive mâncarea proprie. Este o experiență înălțătoare chiar și pentru un chef premiat cum este Suzanne Goin, a cărei grădină a fost plantată de Kranz, cu opt ani în urmă. „Văzând și simțind plantele, știind unde se află din punct de vedere al evoluției sezonale, a schimbat felul în care ne gândim la mâncare".

Kranz își împărtășește înțelepciunea într-un nou volum, *A Garden Can Be Anywhere: Creating Bountiful and Beautiful Edible Gardens/Poți avea oriunde o grădină: Crearea unor grădini roditoare și frumoase de plante comestibile* (Abrams), o colaborare cu soțul său, Dean Kuipers. Fotografiile apetisante ale lui Yoshihiro Makino vă vor

determina să vă doriți să vă murdăriți pe mâini, iar ușurința lui Kranz de a simplifica procesul creșterii fasolei fava, sfeclei sau a verbinei vă vor face să căutați cele mai potrivite semințe de plante. „De fiecare dată când o văd pe Lauri, mă simt hrănită – căldura este superputerea ei", spune un alt client, actrița Maya Rudolph. „Abordarea ei e plină de modestie".

Și nici nu își dorește să aibă controlul asupra lucrurilor pe care le crește. „Îmbrățișez sălbăticia", spune Kranz despre abordarea ei. „Nu îmi place prea multă ordine, rândurile pot fi de ajutor sau complet nenecesare".

Kranz militează în mod convingător pentru forța restauratoare a naturii. „Să te arunci direct în procesele naturale ale pământului te face din nou parte a lumii reale", spune ea. „Începi pregătind un sol bun și te simți mai bine. Începi să crești lucruri și apoi îți dai seama că ai evoluat împreună cu toate aceste lucruri. Că le cunoști".

Kuipers studia și scria despre politicile de mediu și relația dintre om și natură de decenii bune înainte să o cunoască pe Kranz, în 2012. Cele două seturi de bunici ale lui aveau ferme în Michigan. „Până să plec de acolo", „cumva am presupus că toată lumea știe când e momentul să legi strugurii sau să elimini inflorescențele porumbului". Noul său volum, *The Deer Camp/Tabăra de cerbi* (va apărea în luna mai, la Bloomsbury), povestește cum munca la cele 40 de hectare din Kalamazoo i-a vindecat familia, după decenii de traume emoționale.

În cartea sa, îl citează pe ecologistul și scriitorul Paul Shepard, care era de părere că pământul fizic este esențial pentru sănătatea noastră: „Solul a fost o sursă de viață complexă cu mult înainte să apară oamenii

„De fiecare dată când o văd pe Lauri, mă simt hrănită. Superputerea ei este căldura"

sau agricultura", a scris Shepard. „Este la fel de fundamental pentru sănătatea noastră ca și până acum, deși mulți dintre noi nu își bagă niciodată mâinile în pământ". Susține că oamenii din zilele noastre sunt bolnavi din cauza separării de natură.

Kranz și Kuipers intenționează să ofere o cale înapoi, fie că ea începe într-o curte sau în ghiveciul de la fereastra unui apartament. Kranz continuă să creeze și să predea grădinăritul copiilor. Să mănânci alimentele crescute cu mâinile tale, spune Kranz, nu este numai sănătos, ci dezvăluie și procesul prin care se dezvoltă plantele (cu alte cuvinte, mâncarea nu „apare ca prin minunte pe rafturile magazinelor"). E nevoie de răbdare, eșecul capătă valoare („este cel mai bun profesor") și copiii înțeleg necesitatea convieţuirii cu animalele sălbatice (folosește modalități de descurajare a dăunătorilor, nu otravă). Grădinăritul aruncă lumină asupra conexiunii noastre cu ecosistemul mai mare „din care facem parte și, dacă natura reușește, cu toții reușim".

Nimic n-o face mai fericită decât să vadă fețele micilor grădinari care își privesc plantele și legumele „trecând prin diferitele anotimpuri și închizând un cerc complet. Când înțelegem procesele naturii", spune Kranz, „putem să ne cufundăm mai serios în părțile adânci ale sinelui nostru". N

PE CALEA GRĂDINĂRITULUI În cartea ei, Kranz prezintă clar modalitatea de planificare a unei grădini, fie dacă plantezi direct în pământ sau în straturi ridicate de la sol, sau în interiorul unei locuințe. În toate grădinile sale, plantează busuioc african: „Miroase minunat și atrage albinele, vitale în producția mâncării". Kranz ne sfătuiește să ne folosim grădina pentru a experimenta. „Plantează un lucru care îți place și unul care nu-ți place - în cazul meu era vorba despre gulii. Odată ce am văzut cum se formează bulbul plantei deasupra liniei solului, am fost vrăjită".

Campanie susținută de Newsweek ROMÂNIA

TU CÂND ŢI-AI DEPĂŞIT ULTIMA DATĂ LIMITELE?

ALEXANDRU TUDOSE

HIMALAYA

Climb4Dreams

Susține și tu campania cu un SMS 2 euro la 8844 cu mesajul ZILE pentru viață

Partener media: NEWS.RO

Partener comunicare: PiArt Vision

Susținut de: VARYAFIN

Cu sprijinul: DHM

Traseu gândit de: SOLARIS awareness, emotion, growth

Pentru: Copii în Dificultate

CĂLĂTORII

4 idei, 6 zile de vacanță, o singură zi de concediu

ANUL ACESTA, PAȘTELE ORTODOX pică duminică, 28 aprilie. Vinerea Mare, 26 aprilie, și luni, 29 aprilie, cea de-a doua zi de Paște, sunt zile libere. Iar miercuri, 1 Mai, este tot liber, fiind „Ziua Muncii". Prin urmare, dacă vă luați o zi de concediu, marți, 30 aprilie, vă puteți bucura de o vacanță de aproape o săptămână.

Cum în ciclul cotidian din ce în ce mai alert, cu ore peste program și teme pentru acasă, pasiunile și relaxarea ajung de cele mai multe ori pe locul doi, *Newsweek România* vă propune patru idei de destinații altfel, în care să experimentați lucruri noi și să vă deconectați total. Prima idee se referă la practicarea/învățarea golfului, a sportului ce presupune lovirea unei mingi cu o crosă dintr-o zonă denumită „teeing ground", peste porțiunile de iarbă și nisip, către o a doua zonă denumită „putting green", în care este amplasată o gaură cu un steag.

Astfel, dacă doriți să vă exersați lovitura de crosă și să vă și relaxați la plajă, cel mai simplu puteți da o fugă la vecinii bulgari. Complexul Lighthouse Golf Resort & Spa din Balcic oferă clienților posibilitatea de a îmbina relaxarea la Spa cu practicarea golfului, pe un teren desenat de fostul mare jucător Ian Woosnam. Pentru amatori există și o academie unde se pot lua câteva lecții, iar pentru cei mai pretențioși resortul pune la dispoziție vilițe de lux cu două, trei dormitoare.

O altă variantă este Turcia, unde hotelurile sunt renumite pentru răsfățul la care își supun vizitatorii în sistem All Inclusive și pentru complexitatea serviciilor oferite. La Maxx Royal Belek, de exemplu, în timp ce copiii se distrează în aquapark-ul cu piscină cu valuri și fel de fel de tobogane, iar doamnele se relaxează la Spa, iau cursuri de gătit sau fac pilates, domnii își pot testa îndemânarea la The Montgomerie Maxx Royal, unul dintre cele mai mari și mai frumoase terenuri de golf din regiunea Belek.

Bineînțeles, și dacă alegeți o destinație exotică de vacanță vă puteți lua crosele. În Republica Dominicană, de pildă,

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

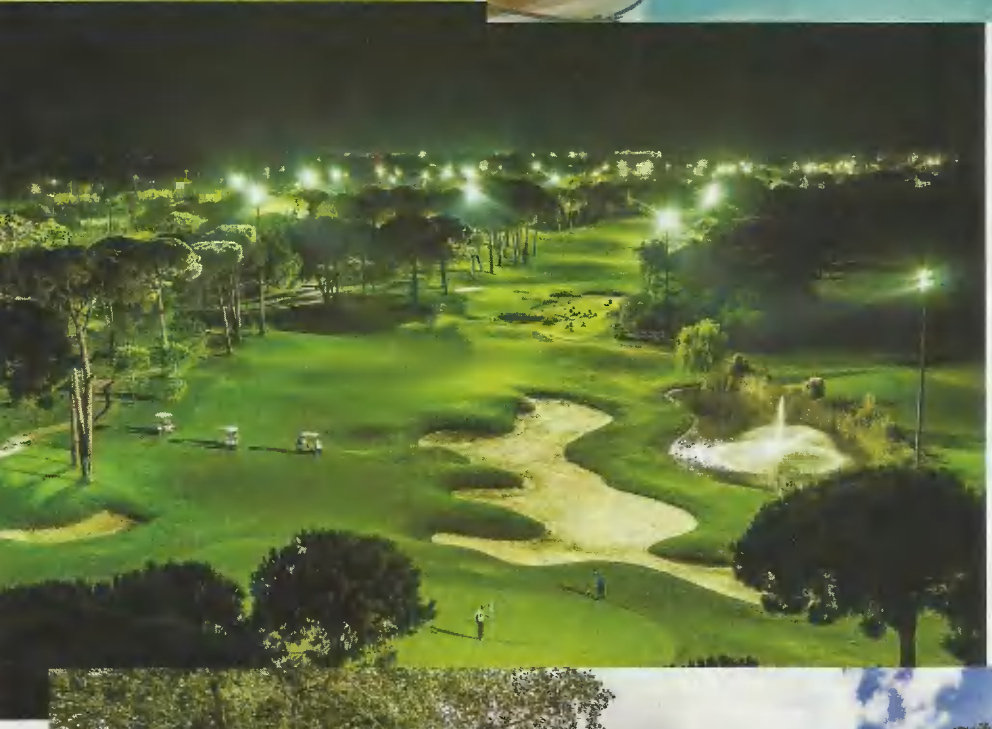

în cadrul resort-ului Casa de Campo Dominicana, Peter Dye – unul dintre cei mai renumiți arhitecti de terenuri de golf - a creat trei dintre cele mai dificile terenuri de golf din lume: Teeth of the Dog, The Links și Dye Fore. După o partidă, vă puteți relaxa într-una dintre cele trei piscine, pe plaja scăldată de ape precum cristalul sau într-unul dintre cele șapte restaurante. Iar dacă sunteți mai excentric, puteți ajunge la Casa de Campo cu iahtul sau elicopterul, resortul având și port, și heliport.

Dacă combinația de golf, mare și Spa nu vă surâde, puteți opta pentru relaxare, masaj, tratamente de înfrumusețare sau împotriva îmbătrânirii premature și băi termale, dar și distracție, cultură și puțin shopping în Ungaria. Cele mai cunoscute centre de Wellness & Spa se află în Budapesta, Gyula, Hajduszoboszlo, Sarvar și în Zalakaros. Băile Szecheny din Budapesta, de exemplu, sunt printre cele mai mari și mai vechi din Europa, fiind utilizate în scop balneo-terapeutic încă din 1881. Iar cel mai mare lac cu apă termală potrivit pentru scăldat din lume se află la Hévíz, localitate situată în vestul Ungariei. De asemenea, baia din peștera de la Miskolctapolca este unică în Europa. La marginea masivului Bükk, de-a lungul unei falii geologice, țâșnește atât apă rece de carst, cât și apă caldă, termală. N

Partidul Comunist Român este interzis

5 APRILIE 1924: PARTIDUL COMUNIST ROMÂN ESTE SCOS PENTRU PRIMA dată în afara legii, printr-o ordonanță militară, după ce negocierile dintre România și URSS au eșuat, sovieticii refuzând să recunoască unirea Basarabiei cu România din 1918. Atunci, URSS a cerut României să organizeze un plebiscit în Basarabia, prin care populația să decidă dacă vrea să facă parte din România. După acest episod, a urmat o nouă ordonanță militară, dată tot de guvernul liberal Ion I.C. Brătianu, în 23 iulie 1924, și, în cele din urmă, comuniștii au fost interzișiși definitiv în decembrie 1924, prin Legea de reprimare a unor infracțiuni contra liniștii publice, cunoscută și sub numele de „Legea Mârzescu", după numele ministrului liberal al Justiției.

Legea a scos în afara legii PCR (sau PDcR – Partidul Comunist din România, secție a Internaționalei Comuniste – Comintern, fondată de Lenin în 1919) pentru săvârșirea de acțiuni anti-românești.

Controlat de Comintern din 1921, PCR era obligat să militeze pentru încorporarea Basarabiei și a Bucovinei în URSS, anexarea Dobrogei de către Bulgaria și retrocedarea Transilvaniei Ungariei. Circa 800 de comuniști au fost arestați imediat după adoptarea Legii Mârzescu. În perioada de ilegalitate, PCR nu a avut niciodată mai mult de 300 de membri, secretarii generali ai PCR au fost străini (primul străin a fost Elek Köblős), iar congresele partidului s-au ținut la Viena, apoi în URSS.

5-11 APRILIE

Rusia anexează Crimeea

8 aprilie 1783: Imperiul țarist anexează Hanatul Crimeei, o rămășiță a vechiului Imperiu Mongol aflată până în 1774 sub tutela Imperiului Otoman. După ani de revolte și conflicte interne, tătarii din Crimeea nu au avut puterea să se opună anexării rusești, anunțate printr-un decret al împărătesei Ecaterina cea Mare.

Mavrocordat abolește șerbia

6 aprilie 1749: Constantin Mavrocordat abolește șerbia în Moldova, prin redefinirea statutului vecinilor, care nu mai sunt considerați robi, ci țărani fără pământ. Anterior, la 5 august 1746, se instituise aceeași reformă în Muntenia, desființând rumânia. „Acești zișivecini erau țărani moldoveni, considerați ca robi și stăpâniți din neam în neam boeresc, care nu mai aveau dreptul a se muta de pe moșia pe care se aflau, nici a avea proprietăți, nici a face ce vor ei, ci numai ceea ce li se poruncia de boer", explică un cronicar. Mavrocordat a mai decis ca „partea femeiască" să nu mai slujească la boieri.

Waterloo câștigă la Brighton

6 aprilie 1974: Grupul suedez ABBA câștigă premiul Eurovison cu piesa Waterloo. În acel an, Eurovisionul s-a ținut la Brighton, pe coasta de sud a Angliei. Victoria a deschis pentru ABBA calea recunoașterii internaționale. Piesa s-a vândut în șase milioane de copii și a ajuns pe locul I în topurile din mai multe țări, inclusiv în Marea Britanie și Germania. În SUA, a obținut doar un loc șase în topul Billboard Hot 100.

PRIMUL RADIO DE SPORT DIN ROMÂNIA

Bucureşti: 105.8 FM

Botoşani: 91.1 FM

Braşov: 96.4 FM

Drăgăşani: 88.0 FM

Făgăraş: 90.90 FM

Focşani: 102.0 FM

Galaţi: 87.7 FM

Predeal: 101.1 FM

Rupea: 90.3 FM

Severin: 97.9 FM

Slatina: 92.4 FM

Victoria: 92.8 FM

Zărneşti: 88.2 FM

WWW.SPTFM.RO

ABONEAZĂ-TE!

MODALITĂȚI DE ABONARE:

- Online, prin card, la www.newsweek.ro/abonamente
- Prin ordin de plată în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: 38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor
- La toate oficiile poștale
- La firmele de abonamente:
  - Manpress Distribution București
  - Calliope S.R.L. Ploiești
  - Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România*:
- E-mail: abonamente@newsweek.ro.
- Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

PLATA SE VA EFECTUA PÂNĂ LA DATA DE 25 A LUNII ÎN CURS PENTRU CA LIVRAREA ABONAMENTULUI SĂ ÎNCEAPĂ DE LA DATA DE 1 A LUNII URMĂTOARE. DACĂ PLATA SE EFECTUEAZĂ DUPĂ DATA DE 25, DATA DE ÎNCEPUT A ABONAMENTULUI SE DECALEAZĂ CU O LUNĂ.

Talon de abonament

ROMÂNIA Newsweek

Nume, prenume .....
Str..... Nr....., Bl....., Sc....., Et....., Ap.....
Localitate ..... Județ / Sector .....
Cod poștal.....Telefon.....E-mail.....

Am achitat suma de ..... lei cu ordin de plata nr. ..... din data .....
către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal 38847674, în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna .....

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A) CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPARĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B) PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sectorul 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

REDUCERE de până la 20% față de prețul revistei la chioșc

Tip abonament / Perioada	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
PRINT (revista tipărită; acces parțial online; newsletter)		**139lei**	**259lei**	**499lei**
PRINT + DIGITAL (revista tipărită; acces total online, inclusiv arhivă; newsletter)		**169lei**	**319lei**	**619lei**
DIGITAL (acces total online,inclusiv arhivă; newsletter)	**18lei**	**49lei**	**89lei**	**169lei**

Revista *Newsweek România* este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României. Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă. Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele **0374.00.23.81 / 0374.00.23.82** sau prin e-mail, la adresa: **abonamente@newsweek.ro.**

THE 7

BAYERISCHE MOTOREN WERKE

BMW 750Li xDrive: Consum mixt de combustibil, în l/100 km: 9,5 – 9,6. Emisii medii de CO_2, în g/km: 218.

CLUB COLECȚIA Povestiri ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2026

AVENTURA

SCORPIONUL

COLECȚIA SFINX

fondată în 1895 bpt serie nouă

COLECȚIA SFINX